

Δημήτρης Βαλελής

Κρυφό

Αθήνα

2020

Σχολή πυροδότησης θεατρικής σχολής θεάτρου
«Πορεία»

Ο Δημήτρης Βαλελής γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Σπούδασε στην σχολή ανθρωπιστικών επιστημών του Ε.Α.Π. και εργάζεται στον χώρο της στατιστικής έρευνας.

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6948287580

Email: dvalelis20gmail.com

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2019 – Μάιος 2020) με εισηγητές τους Θανάση Τριαρίδη και Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη.

Το θεατρικό έργο *Κρυφό* του Δημήτρη Βαλελή συγγραφέα του έργου (στο εξής δημιουργός) διατίθεται ελεύθερα στο διαδίκτυο για ανάγνωση και αναπαραγωγή για μη εμπορική χρήση υπό τον όρο της αναφοράς του ονόματος του δημιουργού και με την επιφύλαξη των όσων ορίζονται αμέσως κατωτέρω. Για κάθε άμεση ή έμμεση κερδοσκοπική ή μη κερδοσκοπική χρήση ή αναπαραγωγή του έργου απαιτείται προηγούμενη έγγραφη συναίνεση του δημιουργού. Το ίδιο ισχύει και για την μεταποίηση του ή τμηματικής παρουσίασης του έργου. Η διάθεση είναι σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εικόνα εξώφυλλου: Φωτογραφία του Δημήτρη Βαλελή.

Πρόσωπα: (4) Σοφία, Νίκος, Μάνος, Φοίβος.

Μάνος 16 ετών

Φοίβος 16 ετών

Σοφία 48 ετών

Νίκος 54 ετών

Περίληψη

Μια οικογένεια φαινομενικά ευτυχισμένη έως την στιγμή που ένα τροχαίο αφήνει ανάπηρο τον έφηβο γιό. Ο καθένας έχει την δική του εκδοχή σχετικά με το ποιος ευθύνεται για την τραγική κατάληξη. Τρία μέλη μιας οικογένειας αλληλοκατηγορούνται και αλληλοσπαράζονται ενώ τα μεταξύ τους συναισθήματα αγάπης παραμένουν ορατά. Ταυτόχρονα έρχονται όλοι αντιμέτωποι με τις προσωπικές τους ενοχές. Σε μια αντίστροφη χρονικά πορεία ξεδιπλώνεται το κουβάρι των συμβάντων ανατρέποντας τις εκτιμήσεις και των τριών. Τα ερωτήματα απαντώνται σε μια ειρωνική κορύφωση. Τα τρία μέλη της οικογένειας περνούν εναλλάξ από τους ρόλους του θύτη και του θύματος ενώ παράλληλα αναζητούν την εξιλέωση για τις επιλογές τους και την στάση τους απέναντι στα άλλα μέλη της οικογένειας.

Σκηνή πρώτη

Σε έναν κενό εσωτερικό χώρο κτηρίου με ανοιχτόχρωμους τοίχους. Η Σοφία κάθεται σε ένα παγκάκι, δείχνει αποσβολωμένη και κοιτάει το κενό, στα χέρια της κρατάει το κινητό της. Με μια θέση κενή ανάμεσα τους κάθεται ο άντρας της σε μια παρόμοια στάση. Τους βλέπουμε σε μια στιγμή αμήχανης έντασης και αναμονής χωρίς να αντιλαμβανόμαστε τι συμβαίνει.

Νίκος: *(στρέφεται προς την Σοφία)* Να πάω;

Σοφία: Όχι είναι νωρίς.

Νίκος: Πόση ώρα πέρασε;

Σοφία: Λίγη.

Νίκος: Ίσως μάθω κάτι.

Σοφία: Δεν έχει περάσει ούτε ένα τέταρτο από την τελευταία φορά.

Νίκος: Τέταρτο μόνο.

Σοφία: Ναι.

Νίκος: Τι ώρα είναι τώρα;

Σοφία: Οκτώ και πέντε.

Νίκος: Μόνο;

Σοφία: *(γνέφει θετικά με μικρή κίνηση του κεφαλιού)*

Νίκος: Επτά και κάτι δεν ήρθαμε;

Σοφία: Και δέκα.

Νίκος: Κοντεύει μια ώρα.

Σοφία: Σε πέντε.

Νίκος: Δεν είναι πολύ;

Σοφία: Δεν ξέρω.

Νίκος: Δεν μπορώ απλά να περιμένω έτσι.

Σοφία: Θα μας ενημερώσουν.

Νίκος: Πότε;

Σοφία: Σε λίγο θα μάθουμε.

Νίκος: Δεν περνάει η ώρα.

Σοφία: Μην το κάνεις πιο δύσκολο.

Νίκος: Δεν είναι;

Σοφία: Είναι, είναι αλλά μην το κάνεις χειρότερο.

Νίκος: Να κοιτά σκοτεινιάζει, σε λίγο θα νυχτώσει.

Σοφία: Αφού είναι οκτώ και.

Νίκος: Κλείδωσες;

Σοφία: Τι;

Νίκος: Το σπίτι, θυμάσαι; Το κλείδωσες;

Σοφία: Εε νομίζω ναι.

Νίκος: Το θυμάσαι;

Σοφία: Αυτό σκέφτεσαι τώρα;

Νίκος: Όχι, απλά δεν περνάει η ώρα.

Σοφία: Για σένα. Για αυτόν;

Νίκος: Για αυτόν τι;

Σοφία: Για αυτόν πώς να περνάει η ώρα.

Νίκος: Όλα τα σκέφτομαι.

Σοφία: Και αυτός ο Στέφανος.

Νίκος: Είδες αν σου έστειλε κανένα μήνυμα;

Σοφία: *(κοιτάζει το κινητό της)* Όχι.

Νίκος: Ευτυχώς που ήρθε.

Σοφία: Αδελφός μου είναι.

Νίκος: Στείλε του ένα μήνυμα .

Σοφία: Δεν ξέρω αν έχουν τα κινητά μέσα στην εντατική, θα στείλει αυτός, τον ξέρω θα στείλει όταν γνωρίζει σίγουρα.

Νίκος: Ας περιμένουμε.

Σοφία: Δεν το χωράει ο νους μου.

Νίκος: Ούτε εμένα.

Σοφία: Δεν το χωράει σου λέω.

Νίκος: Περιμένε.

Σοφία: Νομίζω ότι είναι ψέμα.

Νίκος: Μακάρι να ταν.

Σοφία: Τι κάνω εγώ εδώ μου λες, τι κάνω;

Νίκος: Σοφία..

Σοφία: Τι Σοφία; Υπάρχει χειρότερο; Πες μου υπάρχει;

Νίκος: Περιμένε.

Σοφία: Τι να περιμένω, πες μου, τι;

Νίκος: Περιμένε, όπου να ναι θα έρθουν, δεν μπορεί να μην έρθουν, έχει περάσει τόση ώρα.

Σοφία: Δεν θα το αντέξω.

Νίκος: Κάτσε να δούμε.

Σοφία: Να δούμε, να δούμε, αυτόν θέλω να δω, μόνο αυτό με νοιάζει τώρα.

Νίκος: Προσπάθησε.

Σοφία: Ένα παιδί έχουμε, ένα και να περιμένουμε να μας πούνε αν θα ζήσει, αν θα ζήσει το παιδί μου, το μονάκριβο μου.

Νίκος: *(κάνοντας κίνηση να έρθει πιο κοντά της)* Σοφία.

Σοφία: Μην με πλησιάζεις.

Νίκος: *(αποτραβιέται)* Καλά καλά.

Σοφία: Μην με πλησιάζεις ξανά, να με πλησιάζεις γιατί;

Νίκος: Ξέρω τι σκέφτεσαι.

Σοφία: Δεν μπορώ να σκεφτώ τίποτα άλλο, τίποτα όσο το παιδί μου είναι εκεί μέσα, όσο κρέμεται η ζωή του από μια κλωστή, άκουσες τι είπαν, άκουσες τι είπαν τελευταία φορά που βγήκαν. *“Κάνουμε ότι είναι δυνατόν, δεν μπορούμε ακόμα να σας πούμε κάτι”* Μια γενικότητα, μια γενικότητα για το αν το παιδί μου θα ζήσει.

Νίκος: *(Γιάνει το κεφάλι του)* Δεν φανταζόμουν...

Σοφία: Τι να φανταστείς; Δεν χρειάζεται να φανταστείς, έγινε, ότι και να φανταζόσουν το ξεπέρασε, και εγώ δεν φανταζόμουν ότι είναι τόσο γενναίος.

Νίκος: Δεν είναι γενναιότητα.

Σοφία: Και γενναιότητα, η πράξη μόνη της είναι γενναιότητα, όχι τα γιατί, η πράξη.

Νίκος: Ποτέ δεν...

Σοφία: Δεν του το χες ε; Μην ψάχνεις που βρήκε την δύναμη, δεν έχει νόημα. Το γιατί κοίτα, ή ποιος τον έφερε εκεί.

Νίκος: Ξέρω, ξέρω που να μην ήξερα, ξέρω.

Σοφία: Το μεσημέρι ήταν χαρούμενος, δεν ξύπνησε έτσι αλλά το μεσημέρι που ήρθε ο Φοίβος να τον δει του άλλαξε λίγο η διάθεση και μετά η καταιγίδα, τι σε έπιασε; Και τι με έπιασε και σε άφησα, ποτέ μου δεν θα συγχωρήσω τον εαυτό μου που σε άφησα μόνο μαζί του, ποτέ, ποτέ, αν δεν σας άφηνα δεν θα ήμασταν εδώ τώρα, αυτός δεν θα ήταν εκεί μέσα...

Νίκος: Ηρέμησε.

Σοφία: Τι να ηρεμήσω; Ε; Πώς να ηρεμήσω; Μου ζητάς να ηρεμήσω, εσύ; Εσύ που πριν λίγες ώρες έκανες σαν υστερικός.

Νίκος: *(την προσεγγίζει)* Λίγο μόνο, ηρέμησε, μην μιλάς για λίγο μόνο.

Σοφία: *(Τον σπρώχνει και τον κτυπάει με τα χέρια, φωνάζει σχεδόν με παραληρηματικό τρόπο)* Δεν θα μου πεις εσύ να μην μιλάω, τα ακούς εσύ δεν θα μου το πεις εμένα. Μην μιλάς γι' αυτό, μην μιλάς για τ' άλλο και ζήσαμε την

ζωή μας στην μούγγα, τα θάψαμε όλα, όλα όσα βγαίνουν εμείς τα θάβαμε, δεν τα συζητούσαμε, δεν τ' αγγίζαμε καν, παρά τα θάβαμε, για να σε δω και τώρα, για να σε δω, εδώ τώρα να σε δω. Ούτε τώρα να μην μιλήσω, ούτε τώρα; Ότι θέλω θα πω ακούς, ότι θέλω γιατί τρελάθηκα, γιατί τρελάθηκα όταν τον είδα, όταν γύρισα και πήγα στο δωμάτιο του, πρώτα εκεί, όπως πάντα όταν γυρίζα, και τον βρήκα πεσμένο κάτω, αναίσθητο, το παιδί μου αναίσθητο να μην ξέρω αν ζει, πεσμένος κάτω, κατάχαμα, γυρισμένος στο πλάι, το στόμα του μισάνοιχτο, τα σάλια του να τρέχουν και αυτός ασάλευτος, να τον κουνάω να τον τραντάζω να φωνάζω Μάνο, Μάνο μου, παιδάκι μου, μίλα μου, γονάτισα κάτω και δεν ήξερα που να τον πιάσω, πώς να τον πιάσω, πώς να τον σηκώσω, και δεν μπορούσα, δεν μπορούσα να σηκώσω το παιδί μου, και τράβηξα ένα μαξιλάρι και ανασήκωσα το κεφάλι του, να τόσο δα από κάτω, και το βάλω πάνω και έσκυψα να δω αν αναπνέει, έσκυψα και σχεδόν ακούμπησα το μάγουλο μου στην μύτη του και ένιωσα, ένιωσα τότε μια πεθαμένη εκπνοή, αισθάνθηκα την θερμότητα του με μια ξέπνοη εκπνοή, ανέπνεε, το μωρό μου ανέπνεε, σαν τότε, σαν μωρό, ολόκληρος άντρας ανέπνεε σαν μωρό, ίσα που ένιωθες την ανάσα του και αυτό γιατί τρελάθηκα και δεν σκέφτηκα να δω τον σφυγμό του, να πιάσω το χέρι του και ήμουν εκεί τρελή να φωνάζω πότε τ' όνομα του και πότε βοήθεια και κατάλαβα ότι δεν με ακούει κανείς, ότι ήμουν μόνη, ότι εσύ δεν ήσουν σπίτι, εσύ έλειπες, γι' αυτό δεν θα μου πεις εσύ να μην μιλάω, γιατί εγώ ήμουν εκεί μόνη, μόνη το είδα αυτό, μόνη και να μην ξέρω, να μη ξέρω τι να κάνω, τι; Εσύ που μου λες να μην μιλάω, μιλούσες, μιλούσες πριν, μάλλον δεν μιλούσες ούρλιαζες, πριν λίγες ώρες ούρλιαζες σαν ζώο και λες εμένα να μην μιλάω, εμένα που τρελάθηκα, εμένα που δεν ξέρω θεέ μου πως, δεν ξέρω πως βρήκα άκρη, τώρα να με ρωτήσεις δεν θυμάμαι, δεν θυμάμαι τι έκανα μετά, δεν θυμάμαι με ποια σειρά, θυμάμαι πήρα εσένα, ή μάλλον όχι την Ελένη από δίπλα πρώτα, την Ελένη, την Ελένη βρήκα πρώτα, τρέχα της είπα, και χτύπησε το κουδούνι και εγώ δεν ήξερα, δεν ήξερα αν πρέπει να αφήσω το κεφάλι του παιδιού μου, και χτυπούσε το κουδούνι και φώναζε η Ελένη να απαντήσω αν είμαι καλά και εγώ δεν ήθελα να αφήσω το κεφάλι του παιδιού γιατί φοβόμουν να το αφήσω, έτρεμα και φοβόμουν, φοβόμουν να τον αφήσω για δευτερόλεπτα γιατί νόμιζα ότι με το να κρατάω το κεφάλι του ότι κρατούσα την ζωή του. Και άφησα απαλά την ζωή του στο μαξιλάρι και έτρεξα στην πόρτα, άνοιξα στην Ελένη και αυτή μετά τα έκανε όλα, κάλεσε ασθενοφόρο, βρήκε εσένα και εγώ εκεί χάρω, κρατούσα την ζωή του στα χέρια μου. Γι' αυτό μην μου ξαναπεις να μην μιλάω.

Νίκος: Σε παρακαλώ.

Σοφία: Τι παρακαλάς, πες μου τι;

Νίκος: Λίγο σε παρακαλώ, λίγο προσπάθησε.

Σοφία: Να προσπαθήσω τι;

Νίκος: Λίγο, λίγο μόνο να ηρεμήσεις, λίγο μόνο σκέψου που είμαστε, λίγο.

Σοφία: Που είμαστε; Πολύ καλά ξέρω και ξέρω και πως ήρθαμε, και πόση ώρα κάναμε να έρθουμε, ξέρω, μετρούσα την ώρα στο ασθενοφόρο, αιώνας μου φάνηκε, αιώνας κάθε φανάρι, μετρούσα την ώρα και νόμιζα δεν θα φτάσουμε ποτέ, με το ένα χέρι κρατούσα το χέρι του και με το άλλο το κινητό, εκεί, μόνο εκεί τα μάτια μου και να τρέμω, να τρέμω μην γίνει κάτι και δεν προφτάσουμε και φτάσαμε και βγήκαμε και τρέχαμε στον διάδρομο και εκεί, εκεί μου τον πήραν, εκεί να εκεί στο βάθος με σταμάτησαν και αυτόν τον πήραν και έμεινα μόνη, ολομόναχη, ξέρω πολύ καλά που είμαι.

Νίκος: Λίγο μόνο σε παρακαλώ.

Σοφία: Για ποιο;

Νίκος: Λίγο, λίγο μόνο να ηρεμήσεις, λίγο.

Σοφία: Νομίζεις μπορώ;

Νίκος: Το ξέρω, το ξέρω αλλά πρέπει να αντέξουμε.

Σοφία: Και αν, αν λέω, θα αντέξουμε;

Νίκος: Μην, μην σκέφτεσαι αυτό, μην σε παρακαλώ.

Σοφία: Μπορώ;

Νίκος: Μην, το ίδιο νιώθω μα μην, μην...

Σοφία: Μην, λες μην, εσύ, εσύ λες μην...

Νίκος: Σοφία.

Σοφία: Εσύ λες μην, εσύ που ξέρεις γιατί είμαστε εδώ.

Νίκος: Σοφία σε...

Σοφία: Λες μην εσύ.

Νίκος: Σοφία ξέρω, μόνο τώρα, τώρα αν μπορείς μην με κατηγορείς.

(Μικρή παύση)

Σοφία: Τόση λαχτάρα και τόσο αγωνία έως να γεννηθεί.

Νίκος: Θυμάσαι, θυμάσαι πόσο όμορφος ήταν όταν γεννήθηκε.

Σοφία: Όταν μου τον έφεραν ένωσα σαν να τον αγαπούσα από πάντα.

Νίκος: Είχα κοντέψει να τρελαθώ από την χαρά μου, οδηγούσα το βράδυ μετά το μαιευτήριο για το σπίτι μας και δεν μπορούσα να μαζέψω το χαμόγελο μου.

Σοφία: Ένα πραγματάκι τόσο δα.

Νίκος: Δεν κοιμήθηκα όλο το βράδυ.

Σοφία: Σφίγγεται η καρδιά μου.

Νίκος: Ηρέμησε.

Σοφία: Σφίγγεται σαν τότε.

Νίκος: (την κοιτάζει)

Σοφία: Σαν τότε που...

Νίκος: Που τον χάσαμε.

Σοφία: Ίδια νιώθω, ίδια, γιατί να το ξαναπερνάω αυτό.

Νίκος: Πόση αγωνία.

Σοφία: Φταίγαμε.

Νίκος: Που να το σκεφτούμε.

Σοφία: Φταίγαμε, πιάσαμε την κουβέντα με τον Στέφανο και την Νόρα και ξεχαστήκαμε, δεν τα αναζητήσαμε.

Νίκος: Στην εξοχή ήμασταν, να τον δούμε είχαμε πάει .

Σοφία: Ακόμα το κουβαλάω.

Νίκος: Δίπλα μας έπαιζαν κρυφτό με ένα σωρό άλλα.

Σοφία: Αν δεν έπιανε το μπουρίνι δεν θα τα είχαμε αναζητήσει.

Νίκος: Άστο αυτό.

Σοφία: Ίδια νιώθω, για άλλη μια φορά φοβάμαι.

Νίκος: Σώπασε.

Σοφία: Φοβάμαι, απλά τότε έτρεχα στους δρόμους και έψαχνα.

Νίκος: Και τώρα δίπλα είμαστε.

Σοφία: Δεν μπορώ να κάνω τίποτα, τίποτα δεν μπορώ να κάνω τώρα.

Νίκος: Είσαι εδώ.

Σοφία: Καρφωμένη σε μια καρέκλα.

Νίκος: Δίπλα μας είναι.

Σοφία: Φοβάμαι, όπως τότε που όσο περνούσαν οι ώρες έτρεμα.

Νίκος: Πέρασε εκείνο.

Σοφία: Έτσι τρέμω, τρέμω και φοβάμαι, φοβάμαι φοβάμαι...

(ακούγεται ο ήχος κλήσης του κινητού της)

Νίκος: Τηλέφωνο, τηλέφωνο.

Σοφία: Τι;

Νίκος: Χτυπάει, το τηλέφωνο χτυπάει.

(πετάγεται, πάει να της πέσει, κοιτάει την οθόνη, κοκαλώνει)

Σοφία: Στέφανος.

Νίκος: *(φωνάζει)* Σήκωσε το.

Σοφία: *(το σηκώνει τρεμάμενη)* Στέφανε, ναι/ναι/ναι, ευχαριστώ, ευχαριστώ, ευχαριστώ.

Νίκος: Πες.

Σοφία: Ξεπέρασε τον κίνδυνο, του έκαναν πλύση, κοιμάται, σε λίγο θα βγει και ο Στέφανος.

Νίκος: Το ήξερα, το ήξερα *(την αγκαλιάζει)*

Σοφία: Όπως τότε.

Νίκος: Το πίστευα.

Σοφία: Όπως τότε, όπως τότε. Θυμάμαι μετά που τον βρήκαμε που τον ρώτησα «δεν φοβήθηκες» και μου είπε «αφού ήμασταν δύο, όταν είναι δυο δεν φοβούνται».

Νίκος: Δεν φοβούνται;

Σοφία: Θα έπρεπε να μην φοβούνται.

Νίκος: Εμείς;

Σοφία: Πως γίναμε έτσι.

Νίκος: Τότε, την άλλη μέρα μου χε πει «Μπαμπά εγώ ξέρω γιατί δεν με μάλωσες χθες, γιατί μάλλον μεγάλωσα και στους μεγάλους δεν φωνάζουν».

Σοφία: Και ήταν παιδί.

Νίκος: Νιώθω τόσο άσχημα.

Σοφία: Τώρα μάλλον μεγάλωσε πραγματικά, τώρα μπορείς να του μιλήσεις.

Νίκος: Μπορώ;

Σοφία: Μπορείς, μιλάνε οι άνθρωποι και εμείς ξεχάσαμε.

Νίκος: Σωστά στους μεγάλους μιλάνε.

Σοφία: Και όταν τα πεις με αυτόν έλα να πιάσουμε και τα δικά μας από εκεί που τα αφήσαμε την τελευταία φορά.

Νίκος: Τόσο πίσω.

Σοφία: Τόσο όσο χρειάζεται για να γίνουμε όπως πριν, να το ξαναπιάσουμε από εκεί που το χάσαμε.

Σκηνή δεύτερη

Στο δωμάτιο του Μάνου, ο ίδιος ξαπλωμένο στο κρεβάτι ανάσκελα ενώ η μητέρα του κάνει μασάζ στα πόδια του, κρέμονται δυο μηχανισμοί στήριξης ποδιών, δίπλα από το κρεβάτι ένα κομοδίνο και πάνω του αρκετά ιατρικά σκευάσματα

Μάνος: Πιο κάτω.

Σοφία: Θα πάω και πιο κάτω.

Μάνος: Μένεις όλο στο ίδιο σημείο.

Σοφία: Μα να έχω κατέβει.

Μάνος: Πιο αργά.

Σοφία: Καλά.

Μάνος: Κι άλλο.

Σοφία: Μα πόσο;

Μάνος: Δεν έχεις καταλάβει μου φαίνεται.

Σοφία: Μα αργά κάνω.

Μάνος: Αλλά που να καταλάβεις, εσύ είσαι;

Σοφία: Να κοίτα *(κάνει πολύ αργά μασάζ)*.

Μάνος: Ο φυσικοθεραπευτής είπε το μασάζ είναι για να χαλαρώνουν οι μυς.

Σοφία: Το άκουσα και για χαλάρωση των πόνων.

Μάνος: Έχω χάπια για τον πόνο.

Σοφία: Ας πάρεις κανένα λιγότερο, αφού είσαι σε καλό δρόμο.

Μάνος: Όσα θέλω θα πάρω αν πονάω.

Σοφία: Δεν είπα να μην πάρεις μα αν μπορείς να αποφεύγεις σιγά σιγά κάποια.

Μάνος: Έγινες και γιατρός;

Σοφία: Τίποτα δεν έγινα, λέω.

Μάνος: Να μην λες.

Σοφία: Τι σου είπε σήμερα ο φυσιοθεραπευτής;

Μάνος: Τα ίδια.

Σοφία: Εμένα μου είπε ότι πας πολύ καλά.

Μάνος: Τότε γιατί με ρωτάς;

Σοφία: Μήπως, μήπως σου είπε και κάτι άλλο.

Μάνος: Έχεις κολλήσει εκεί, κάνε και από πίσω.

Σοφία: Τώρα.

Μάνος: Είναι και το άλλο.

Σοφία: Θα το κάνω και το άλλο.

Μάνος: Δεν το κάνεις όπως σου έδειξε.

Σοφία: Μα έτσι είπε.

Μάνος: Δεν προσέχεις.

Σοφία: Μα το θυμάμαι.

Μάνος: Ότι θες θυμάσαι.

(Μικρή παύση, ξεκινάει να του κάνει μασάζ στο άλλο πόδι)

Σοφία: Θα σου φέρω να βάλεις καθαρή βερμούδα και t-shirt.

Μάνος: Δεν θέλω.

Σοφία: Έλα να αλλάξεις λίγο.

Μάνος: Δεν θέλω, ποιος θα με δει.

Σοφία: Θα έρθει ο Φοίβος, τηλεφώνησε πριν.

Μάνος: Α γι' αυτό, μην με βρει απεριποίητο, και ποιος σου είπε εσένα να του πεις ναι, εμένα με ρώτησες;

Σοφία: Έχει ξαναπάρει.

Μάνος: Και;

Σοφία: Ξέρεις πόσες φορές τηλεφωνούσε τις πρώτες μέρες;

Μάνος: Και; Σου είπε κανείς ότι έχω όρεξη για επισκέψεις;

Σοφία: Δεν μπορούσα να του πω όχι.

Μάνος: Επειδή δεν περπατάω τώρα θα μου κανονίζεις τα πάντα;

Σοφία: Λίγο θα μείνει, μόνο λίγο να σε δει θέλει.

Μάνος: Τι ώρα θα έρθει;

Σοφία: *(φέρνοντας μια βερμούδα και το t-shirt)* Όπου να ναι *(ξεκινάει να τον βοηθάει να αλλάξει)*

Μάνος: Και πότε θα μου το έλεγες;

Σοφία: Στο είπα.

Μάνος: Λες και είμαι μωρό μου φέρεσαι, δεν είμαι μωρό, τα πόδια μου δεν με βαστάνε

(Μικρή παύση)

Σοφία: Σκέφτηκες αυτό που σου είπα.

Μάνος: Ποιο;

Σοφία: Για τα μαθήματα.

Μάνος: Πάει αυτό.

Σοφία: Τι πάει, ένα ατύχημα είχες και όλα θα συνεχίσουν.

Μάνος: Πάει η χρονιά δεν το κατάλαβες.

Σοφία: Δεν πάει ακόμα, μπορείς να δώσεις εξετάσεις και να κερδίσεις την τάξη.

Μάνος: Και τι θες τώρα;

Σοφία: Αυτό, να ξεινήσεις κάποια ιδιαίτερα, να αναπληρώσεις τα κενά ώστε αν τα καταφέρεις να μην πάει χαμένη η χρονιά, δεν σε πιέζω αλλά αν ήθελες.

Μάνος: Έχεις καταλάβει ότι έχω χάσει τρεις μήνες μαθήματα;

Σοφία: Το ξέρω, αλλά δες το σαν πρόκληση αν περάσεις δεν θα χάσεις την επόμενη χρονιά και τις πανελλήνιες.

Μάνος: Ναι και μετά θα είμαι στην γυμναστική ακαδημία και θα τρέχω κατοστάρι.

Σοφία: Ξέρω πόσο το ήθελες.

Μάνος: Τίποτα δεν ξέρεις

Σοφία: Ξέρω, όλοι ξέρουμε.

Μάνος: Κανείς δεν ξέρει τίποτα, η δική μου ζωή ξόφλησε.

Σοφία: Προσπάθησε να μην σε παίρνει από κάτω.

Μάνος: Ναι γιατί ήθελα να βρεθώ εδώ.

Σοφία: Δεν είπα αυτό.

Μάνος: Το χαίρομαι νομίζεις, χαίρομαι να μου τρίβεις εσύ τα πόδια;

Σοφία: Προσπάθησε.

Μάνος: Τι, τι να προσπαθήσω, να τρέξω;

Σοφία: Πας καλύτερα.

Μάνος: Θα τρέχω; Απάντα μου.

Σοφία: *(αλλάζει πάλι πόδι χωρίς να απαντά και χωρίς να τον κοιτάζει)*

Μάνος: Δεν μιλάς, δεν μιλάς ε;

(χτυπάει το κουδούνι)

Σοφία: Αυτός θα είναι, σε παρακαλώ μην είσαι έτσι, πες του δυο κουβέντες για σένα ήρθε.

Μάνος: Πες μου και τι θα πω.

Σοφία: Πάω μην περιμένει.

(Ακούμε ομιλίες από άλλο δωμάτιο που πλησιάζουν προς το δωμάτιο του Μάνου)

Σοφία: Έλα πέρασε από εδώ, σε περιμένει.

Φοίβος: Ευχαριστώ.

Σοφία: *(Εμφανίζονται στο δωμάτιο)* Να και ο Μάνος.

Φοίβος: Γεια.

Μάνος: Γεια.

Σοφία: Κάτσε να σου βάλω την καρέκλα κοντά στον Μάνο.

Φοίβος: Ευχαριστώ, άφησε θεία την βάζω εγώ *(την τοποθετεί κοντά στον Μάνο)*.

Σοφία: Να σου φέρω κάτι Φοίβο, ένα χυμό, ένα αναψυκτικό;

Φοίβος: Όχι, όχι ευχαριστώ.

Σοφία: Σας αφήνω να τα πείτε. *(φεύγει)*

Φοίβος: Πως είσαι;

Μάνος: Πώς να μαι.

Φοίβος: Πονάς;

Μάνος: Τώρα λιγότερο.

Φοίβος: Οι γιατροί τι λένε;

Μάνος: Τα ίδια, κάνω θεραπείες.

Φοίβος: Και;

Μάνος: Ξέρω εγώ , λένε ότι είναι προσωρινή παραπληγία και θα επανέλθω.

Φοίβος: Τέλεια.

Μάνος: Καλά, απλά θα ξαναπερπατήσω.

Φοίβος: Αυτό είναι σπουδαίο.

Μάνος: Δεν βρίσκω.

Φοίβος: Γιατί;

Μάνος: Δεν θα είναι το ίδιο.

Φοίβος: Γιατί;

Μάνος: Γιατί δεν θα κάνω όσα ήθελα, τέλος.

Φοίβος: Μα αφού είπαν θα περπατήσεις.

Μάνος: Απλά.

Φοίβος: Δεν ξέρεις.

Μάνος: Ξέρω, το τροχαίο μου άφησε κάκωση του νωτιαίου μυελού, απλά είμαι από τους τυχερούς που θα ξαναπερπατήσω και έως εκεί.

Φοίβος: Κατάλαβα.

Μάνος: Οι γιατροί δεν μου λένε περισσότερα μένουν στο ότι θα περπατήσω αλλά τα έφαξα όλα στο ίντερνετ και σε ελληνικά και σε ξένα σαιτ, ένα ποσοστό καταφέρνει και επανέρχεται μετά από χρόνο.

Φοίβος: Τουλάχιστον θα σηκωθείς, κάνεις ασκήσεις;

Μάνος: Έρχεται φυσικοθεραπευτής κάθε πρωί, μου κάνει ασκήσεις μυϊκής ενίσχυσης, σε λίγο θα με σηκώσει λέει.

Φοίβος: Σπουδαία.

Μάνος: Θέλει μήνες ακόμα, μέχρι τώρα είχα μυϊκούς σπασμούς.

Φοίβος: Θα τα καταφέρεις, το πιστεύω.

Μάνος: Δεν ξέρω.

Φοίβος: Το πιστεύω.

Μάνος: Εσύ;

Φοίβος: Τα ίδια, έχω πήξει, σχολείο και όλη την άλλη μέρα ιδιαίτερα.

Μάνος: Και τώρα;

Φοίβος: Είχα έκθεση και την πήρα και της το ακύρωσα, βρήκα μια δικαιολογία.

Μάνος: Δεν θα έχεις θέμα;

Φοίβος: Σιγά έκθεση είναι δεν θα έχω κενά.

Μάνος: Η μάνα σου;

Φοίβος: Δεν της το είπα.

Μάνος: Αν το μάθει;

Φοίβος: Δεν με νοιάζει, ήθελα να έρθω.

Μάνος: οκ.

Φοίβος: Έρχεται κανένας άλλος;

Μάνος: Κάνα δυο φορές οι φίλοι μου αλλά δεν θέλω.

Φοίβος: Γιατί; Να έχεις παρέα.

Μάνος: Δεν θέλω, νιώθω να το κάνουν επειδή είμαι έτσι.

Φοίβος: Λες χαζά τώρα, τι άλλαξε;

Μάνος: Εγώ.

Φοίβος: Αυτό ρε παροδικό είναι αφού να το είπαν και οι γιατροί, και εσύ το διάβασες.

Μάνος: Δεν είναι το ίδιο.

Φοίβος: Γιατί;

Μάνος: Γιατί τι να πούμε; Που θα πάμε το Σάββατο ή πότε θα πάμε για κάνα διπλό.

Φοίβος: Δεν είναι μόνο αυτό, δεν έχουμε μόνο για αυτό ρε φίλους.

Μάνος: Δεν ξέρω.

Φοίβος: Σκέψου ότι μπορεί να χαλιούνται που δεν σε βλέπουν η να νιώθουν ότι δεν θέλεις.

Μάνος: Δεν ξέρω.

Φοίβος: Οκ ας το πιάσουμε αλλιώς, εσένα θα σου άρεσε αν ήσουν στην θέση τους, αν δεν έβλεπες τον κολλητό σου;

Μάνος: Μπορεί αλλά...

Φοίβος: Τι αλλά; Εσύ δεν θα πήγαινες αν τους τύχαινε μια στραβή, τι μόνο για ποτάρες και ταγιαρισματα.

Μάνος: Σκέφτομαι.

Φοίβος: Τι;

Μάνος: Να σκέφτομαι μην με λυπούνται, με χαλάει αυτή η σκέψη.

Φοίβος: Έλα ρε, τι λες; Θα περάσει αυτό και μετά τι; Τι θα τους πεις; Τώρα ελάτε να βγούμε.

Μάνος: Καλά όταν.

Φοίβος: Τι όταν, μαλακιές λες τώρα και το ξέρεις.

Μάνος: Δεν το ζεις.

Φοίβος: Το ξέρω αλλά σκέψου και τους άλλους, τους έχεις στην απέξω.

Μάνος: Είμαι πιεσμένος.

Φοίβος: Ρε σκέψου, σκέψου να θέλει ο άλλος να είναι εκεί, να σε νοιάζεται και εσύ να τον απορρίπτεις, έτσι είναι, απόρριψη.

Μάνος: Δεν απορρίπτω κανέναν.

Φοίβος: Απορρίπτεις, σαν να λες όχι δεν σε αφήνω να το περάσουμε μαζί.

Μάνος: Δεν είναι έτσι.

Φοίβος: Έτσι είναι, είναι σαν να λες εσύ ότι, καλοί είστε για χάβαλο, βόλτες και κάνα κοινό στόρι.

Μάνος: Δεν ξέρω, αλήθεια δεν ξέρω, δεν το έχω σκεφτεί έτσι.

Φοίβος: Σκέψου το και έτσι.

Μάνος: Δεν ξέρω.

Φοίβος: Η Δανάη;

Μάνος: Το ίδιο.

Φοίβος: Δηλαδή;

Μάνος: Παίρνει συχνά τηλέφωνα, μηνύματα στο φεις και τελευταία μου στέλνει συνέχεια αυτά που φτιάχνει στο τικ τοκ.

Φοίβος: Ταλέντο;

Μάνος: Ρε είναι πολύ καλή, λιώνω, θέλει να γίνει ηθοποιός.

Φοίβος: Εσύ;

Μάνος: Τι εγώ;

Φοίβος: Τι της λες;

Μάνος: Δεν απαντάω, σπάνια κάτι.

Φοίβος: Μαλακία.

Μάνος: Σου είπα.

Φοίβος: Ε τα ίδια θα σου πω και εδώ, τα ίδια, ενώ γουστάρεις την απορρίπτεις.

Μάνος: Βλέπεις πως είμαι.

Φοίβος: Είπαμε, μετά όμως, για πες. Και να στο πω και αλλιώς αν δεν γούσταρε είχε λόγο να θέλει να κρατήσει επαφή, μαλακίες κάνεις.

Μάνος: Ρε είμαι κάπως, έχω τόσα στο κεφάλι μου, το πανεπιστήμιο.

Φοίβος: Άσχετο αυτό.

Μάνος: Καθόλου, η μάνα μου θέλει να ξεκινήσω ιδιαίτερα να μην χάσω την χρονιά.

Φοίβος: Καλά λέει.

Μάνος: Έχω χάσει 3 μήνες.

Φοίβος: Και;

Μάνος: Μα πως.

Φοίβος: Σιγά, οι απουσίες σου είναι δικαιολογημένες, θα πας εξετάσεις με το αμαξίδιο και μην μου πεις ότι δεν θα σε περάσουν με ότι σου τύχε - καλά λέει - και από Σεπτέμβρη μπορεί να περπατάς λίγο, να ξεκινήσεις κανονικά την Τρίτη και να μην χάσεις χρονιά και μετά βουρ για πανελλήνιες.

Μάνος: Ξεχνάς κάτι.

Φοίβος: Τι;

Μάνος: Ποτέ δεν θα επανέλθω για να δώσω αθλήματα.

Φοίβος: Δεν το ξεχνάω.

Μάνος: Αλλά;

Φοίβος: Τα αθλήματα δεν αγαπάς, αυτό δεν θες, ε να το κάνεις με άλλον τρόπο.

Μάνος: Θα πετάζω;

Φοίβος: Πες το και έτσι, να σου πω τι θα έκανα, θα γινόμουν αθλητικός συντάκτης.

Μάνος: Αθλητικός συντάκτης;

Φοίβος: Ναι δώσε για δημοσιογραφία και πάρε ειδικότητα αθλητική.

Μάνος: Ξέρεις πόσα μόρια έχει αυτό;

Φοίβος: Σιγά δεν είναι μόνο το Καποδιστριακό, αν δεν πιάσεις αυτό έχει και στο Αριστοτέλειο, Θεσσαλονίκη και ζωάρα.

Μάνος: Μου βάζεις ιδέες.

Φοίβος: Σκέψου ταξιδάρες μετά, σκέψου να καλύψεις ολυμπιάδα, τσαμπιονς λινγκι και σκέψου και τέσσερα χρόνια Θεσσαλονίκη, ανεξάρτητος, και αν περάσω και εγώ Θεσσαλονίκη μπορούμε να μείνουμε μαζί, μας φαντάζεσαι, όχι πες μου.

Μάνος: Κάτσε με τρέλανε το πήγες πολύ μακριά.

Φοίβος: Όπου θέλουμε το πάμε.

Μάνος: Όλο ιδέες είσαι.

Φοίβος: Είμαι και θα σου πω και την επόμενη.

Μάνος: Ωχ!

Φοίβος: Ιδέα δεύτερη, ο Μάνος θα στείλει μήνυμα στην Δανάη.

Μάνος: Ε ε εσύ ξεθάρρεψες, έγινες λίγο Μάνος μου φαίνεται.

Φοίβος: Έπιασαν τα σεμινάρια σου.

Μάνος: Λες;

Φοίβος: Λοιπόν ας μην καθυστερούμε.

Μάνος: Ρε δεν νομίζω.

Φοίβος: Δεν είπαμε; είπαμε πριν.

Μάνος: Ναι αλλά...

Φοίβος: Τι αλλά, αν δεν ήθελε οκ αλλά μου είπες, ε δεν είσαι μαλάκας.

Μάνος: Καλά θα στείλω ένα gif.

Φοίβος: Δεν είσαι δωδεκάχρονο.

Μάνος: Καλά καλά.

Φοίβος: Άντε.

Μάνος: *(γράφει)* Λοιπόν έγγραφα *(διαβάζει)* Έλα τι κάνεις, sorry που χάνομαι αλλά είμαι λίγο κάπως, Μάνος.

Φοίβος: Το Μάνος τι το θέλεις δεν σε ξέρει;

Μάνος: Ε και τι να γράψω.

Φοίβος: Ο μαλάκας.

Μάνος: *(γελάει)*.

Φοίβος: Τίποτα, σκέτο ρε.

Μάνος: οκ το έστειλα, άλλο τίποτα;

Φοίβος: Τίποτα, όλα τρένο.

Μάνος: Το χάσαμε το τρένο.

Φοίβος: Μπα, διαδρομή αλλάζουμε, πάνω είμαστε.

Μάνος: Λες;

Φοίβος: Σίγουρα.

Μάνος: Σειρά μου τώρα.

Φοίβος: Για ποιο;

Μάνος: Έγινε;

Φοίβος: Ποιο;

Μάνος: Για σιέφου λίγο.

Φοίβος: *(γελάει ντροπαλά)* Ναι.

Μάνος: Οοοοο!

Μπαίνει η Σοφία

Σοφία: Φοίβο σίγουρα δεν θέλεις κάτι;

Μάνος: Βρήκες την ώρα.

Φοίβος: (κοιτάζει το κινητό του) Σίγουρα, έτσι και αλλιώς δεν έχω χρόνο, έχω ιδιαίτερο που οριακά προλαβαίνω.

Μάνος: Και άλλο;

Φοίβος: Την έκθεση γλίτωσα.

Σοφία: Όπως νομίζεις εσύ.

Φοίβος: (Σηκώνεται) Θα ξανάρθω.

Σοφία: Όποτε θέλεις, ε Μάνο.

Μάνος: Ναι όποτε θες.

Σοφία: Κάτσε να σε ξεπροβάλω.

Φοίβος: Ξέρω την πόρτα, δεν χρειάζεται. Γεια, τα λέμε

Σοφία: Στο καλό αγόρι μου.

Ο Φοίβος βγαίνει από τον χώρο και φεύγει από το σπίτι

Σοφία: (Του φτιάχνει τα σεντόνια) Είδες δεν ήταν τίποτα.

Μάνος: Δεν με ενόχλησε που θα ερχόταν, που δεν μου το είχες πει με ενόχλησε.

Σοφία: Γιατί ξέρω ότι θα ήσουν αρνητικός.

Μάνος: Δεν είναι δικαίωμα μου.

Σοφία: Πόσο να μείνει κλεισμένος κάποιος .

Μάνος: Αν θυμάσαι δεν είναι επιλογή μου.

Σοφία: Δεν είπα αυτό.

Μάνος: Σωστά εσύ ποτέ δεν λες.

Σοφία: Πως τα πάει με τα μαθήματα; Δεν πρόλαβα να πούμε μια κουβέντα.

Μάνος: Ε ναι ας αλλάξουμε θέμα.

Σοφία: Μια ερώτηση έκανα.

Μάνος: Καλά τα πάει.

Σοφία: Σε ρώτησε τι λες να κάνεις;

Μάνος: Ναι.

Σοφία: Αυτός τι λέει;

Μάνος: Ούτε συνεννοημένοι να ήσασταν, πλήρη ταύτιση.

Σοφία: Είδες για να μην λες ότι μόνο εγώ στα λέω.

Μάνος: Εγώ όμως θα αποφασίσω.

Σοφία: Μόνο την γνώμη μου σου είπα.

Ακούγεται χτύπος πόρτας που ανοίγει.

Μάνος: Η πόρτα ακούστηκε.

Σοφία: Ο πατέρας σου, θα γύριζε νωρίτερα σήμερα.

Μάνος: Πως και έτσι;

Μπαίνει ο Νίκος στο δωμάτιο.

Νίκος: Καλησπέρα.

Σοφία: Καλώς τον.

Νίκος: Κανένα νέο;

Σοφία: Είχαμε επισκέψεις.

Νίκος: Ποιος;

Σοφία: Ο Φοίβος.

Νίκος: Τι ήθελε αυτός εδώ;

Σοφία: Τι τι ήθελε να δει τον Μάνο ήρθε.

Νίκος: Δεν έχει μαθήματα αυτός;

Μάνος: Έχει άλλα ήθελε να με δει.

Νίκος: Γιατί του έλειψες;

Σοφία: Μα σε καλό σου τι σε έπιασε, ήρθε να δει τον ξάδελφο του.

Νίκος: Τόσα χρόνια δεν ήρθε τώρα τον πήρε ο πόνος;

Μάνος: Ούτε εγώ είχα πάει.

Σοφία: Ελα, έλα μην ανοίξουμε αυτά τώρα, Νίκο πήγαινε να φας, σου έχω έτοιμα πάνω στο τραπέζι.

Ο Νίκος βγαίνει από το δωμάτιο

Μάνος: Τι τον νοιάζει;

Σοφία: Δεν ξέρω, μην δίνεις σημασία κουρασμένος είναι.

Μάνος: Εγώ δεν είμαι;

Σοφία: Όλοι είμαστε.

Μάνος: Δεν το επιλέξαμε όλοι.

Σοφία: Πάω να σου φέρω να φας, έκανα σουφλέ που σου αρέσει.

Μάνος: Δεν θέλω σουφλέ.

Σοφία: Μα για σένα το έκανα.

Μάνος: Με ρώτησες;

Σοφία: Επειδή σου αρέσει.

Μάνος: Να το φας μόνη σου, με ρώτησες;

Σοφία: Νόμιζα...

Μάνος: Όλο νομίζεις, νόμιζα και νόμιζα.

Σοφία: Να σου κάνω κάτι άλλο;

Μάνος: Έτσι, πάντα να αποφασίζεις για τους άλλους.

Σοφία: Πες μου κάτι που θες.

Μάνος: *(σηκώνει την φωνή του)* Να μην αποφασίζεις για εμένα αν και είναι αργά πλέον.

Σοφία: Σκέφτηκα ότι θα σου έκανε καλό να δεις λίγο τον Φοίβο.

Μάνος: Εσύ, εσύ, ότι κρίνεις εσύ.

Σοφία: Για καλό το έκανα.

Μάνος: Ναι και αν το έκανες γιατί δεν μας άφησες να μιλήσουμε μόνοι.

Σοφία: Έφυγα.

Μάνος: Ξανάρθες και πάνω που λέγαμε κάτι, εκεί να μπαίνεις έτσι.

Σοφία: Δεν ήξερα.

Μάνος: Βέβαια που να ξέρεις.

Σοφία: Συγγνώμη δεν κατάλαβα.

Μάνος: Συγγνώμη, για τίποτα άλλο έχεις να μου ζητήσεις συγγνώμη.

Σοφία: Ποτέ δεν ήθελα.

Μάνος: Ξέρω άστο, μόνο το καλό μου.

Σοφία: Δεν ήθελα...

Μάνος: Ήθελες, δεν θυμάσαι καλά, φαγώθηρες να έρθω μαζί στον αδελφούλη σου.

Σοφία: Το ξέρω.

Μάνος: Για να γίνει το δικό σου είμαι έτσι.

Σοφία: Ποτέ δεν φανταζόμουν.

Μάνος: Είδες όμως δεν θέλει μεγάλη φαντασία, κοίτα με.

Σοφία: Ξέρω πόσο μου το φορτώνεις.

Μάνος: Και σε ποιόν να το φορτώσω, κοίτα με, ακόμα και το καναρίνι που έχεις έξω είναι καλύτερα, φυλακισμένο αλλά πετάει από κλαδί σε κλαδί, εγώ φυλακισμένος και καρφωμένος σ' ένα κρεβάτι.

Σοφία: Πόσες φορές έχω πει να μην άνοιγα το στόμα μου.

Μάνος: Δεν το άνοιζες απλά, έφτασες να με δωροδοκήσεις για να γίνει το δικό σου, να δείξεις την τέλεια οικογένεια, δείξτη και τώρα, έλα να σε δω.

Σοφία: Λες να ήθελα κάτι τέτοιο, χίλιες φορές να είχε συμβεί σε μένα.

Μάνος: Δεν πίνουν αυτά, σε μένα έγινε, σε μένα, αν εσύ δεν επέμενες εγώ τώρα δεν θα ήμουν εδώ εξαρτημένος από σένα, εξαρτημένος για να φάω, για να ντυθώ, για να πλυθώ, εξαρτημένος και για να κατοικήσω, εσύ, εσύ φταις.

Μπαίνει ο Νίκος αποφασιστικός

Νίκος: Πάψε.

Μάνος: Εσύ τι θες;

Νίκος: Πάψε σου λέω.

Σοφία: Νίκο.

Νίκος: Ούτε εσύ μην μιλάς.

Σοφία: Σε παρακαλώ πήγαινε συνέχισε το φαγητό σου.

Νίκος: *(Στην Σοφία)* Σταμάτα. *(Στον Μάνο)* Στην μάνα σου δεν θα ξαναμιλήσεις έτσι.

Μάνος: Όπως θέλω θα μιλάω.

Νίκος: Αυτό που σου είπα, την μάνα σου θα την σέβεσαι

Σοφία: Νίκο σε παρακαλώ.

Μάνος: Όπως σεβάστηκε και αυτή τα θέλω μου.

Νίκος: Αυτό που σου λέω εγώ.

Μάνος: Και ποιος είσαι εσύ να μου λες πως θα μιλάω και σε ποιόν.

Νίκος: Είμαι ο πατέρας σου και θα κάνεις ότι σου λέω.

Μάνος: Και που ήσουν τόσα χρόνια, τώρα θυμήθηκες τον ρόλο σου.

Σοφία: Σας παρακαλώ, Νίκο σε παρακαλώ άστον, έχει δίκιο, σε παρακαλώ.

Νίκος: Αυτό τελείωσε, τελειώνει εδώ.

Μάνος: Μπορεί να είμαι καθηλωμένος αλλά δεν θα μου κλείσετε και το στόμα, χωρίς πόδια ναι χωρίς στόμα όχι.

Σοφία: Δεν το αντέχω, αυτό δεν το αντέχω, δεν μπορεί να σκοτωνόμαστε τρεις άνθρωποι, δεν ήμασταν έτσι, δεν ήμασταν.

Μάνος: Α ναι ήμασταν οικογένεια, την δείχναμε κιόλας.

Νίκος: Συνεχίζεις.

Σοφία: Ήμασταν και είμαστε, δεν το αντέχω, βγαίνω, βγαίνω λίγο μόνη, καλύτερα λιγότεροι, βγαίνω γιατί αν δεν πάρω αέρα θα σιάσω, βγαίνω να μην τσακώνεστε για μένα.

Η Σοφία φεύγει, ακούμε την πόρτα να κλείνει.

Μάνος: Δεν έχουμε όλοι την επιλογή να βγούμε από το κωλοδωμάτιο.

Νίκος: Πως φέρεσαι έτσι στην μάνα σου;

Μάνος: Ούτε να χτυπήσουμε την πόρτα.

Νίκος: Δεν ντρέπεσαι, σε ακούω τόσο καιρό πως της μιλάς.

Μάνος: Γιατί είσαι και εδώ;

Νίκος: Την τυραννάς, σαν σκουπίδι της μιλάς κάθε μέρα, απορώ πως αντέχει, πως αντέχει και σε περιποιείται.

Μάνος: Κάποιον λόγο θα έχει.

Νίκος: Δεν σε αναγνωρίζω.

Μάνος: Δικαίως, κοίτα με, κοίτα με δεν είμαι ίδιος.

Νίκος: Ξέρεις πόσο έχει κλάψει για σένα.

Μάνος: Και εγώ δεν μπορώ να περπατήσω, τι κερδίζει;

Νίκος: Πόσο σκληρός είσαι.

Μάνος: Έγινα.

Νίκος: Δεν την λυπάσαι.

Μάνος: Εμένα ποιος;

Νίκος: Ποιος σε έφτασε έως εδώ; Ε ποιός

Μάνος: Ως εδώ εννοείς στο κρεβάτι;

Νίκος: Πάψε με το πνεύμα σου.

Μάνος: Αυτό έμεινε.

Νίκος: Την έχεις αδικήσει την μάνα σου.

Μάνος: Το θύμα εδώ είμαι μόνο εγώ, κανέννας άλλος, μόνο εγώ.

Νίκος: Έτσι λες ε;

Μάνος: Έτσι είναι.

Νίκος: Πρόσεχε μην το μετανιώσεις καμιά μέρα.

Μάνος: Έχω αυτά και μου το θυμίζουν. *(δείχνει τα πόδια του)*

Νίκος: Αυτό μια μέρα θα περάσει, αυτά που κάνεις στην μάνα σου όμως.

Μάνος: Ενώ αυτή.

Νίκος: Πάψε, είναι παιδιάστικο αυτό, ένα ατύχημα ήταν δεν φταίει.

Μάνος: Ε ναι δεν ξέρω και πόσα είχες πιεί και εσύ εκείνο το βράδυ.

Νίκος: Είσαι...

Μάνος: Τι είμαι, ανάπηρος θες να πεις;

Νίκος: Σου αρέσει να προκαλείς;

Μάνος: Α μήπως εννοούσες παραπληγικός; Πιο ωραία λέξη έχεις δικιο, επιστημονική ενώ το ανάπηρος ακούγεται τόσο άσχημο.

Νίκος: Με προκαλείς.

Μάνος: Και;

Νίκος: Μην μετανιώσεις και θα αισθανθείς τόσο άσχημα αν σκεφτείς πόσα της κάνεις.

Μάνος: *(Πολύ δυνατά)* Αν δεν ήταν αυτή, αν δεν επέμενε, μου γαμήθηκε η ζωή και τώρα, τι;

Νίκος: Άδρια την κατηγορείς.

Μάνος: Επέμενε, δεν θα ήμουν εκεί.

Νίκος: Άδρια... Άλλον κατηγορήσε.

Μάνος: Τι λες;

Νίκος: Γιατί φώναζες στην μάνα σου που μπήκε στο δωμάτιο όσο μιλούσες με τον Φοίβο;

Μάνος: Αυτό τι σχέση έχει;

Νίκος: Έτσι θέλω να μάθω.

Μάνος: Γιατί μπουκάρει χωρίς να ρωτάει.

Νίκος: Τι είχες να πεις με αυτόν;

Μάνος: Τι σε νοιάζει εσένα.

Νίκος: Μάθε το δεν φταίει η μάνα σου για το ατύχημα.

Μάνος: Τι λες.

Νίκος: Αφού νιώθεις τόσο μεγάλος και σίγουρος μάθε το.

Μάνος: Δεν είσαι καλά.

Νίκος: Θεε να κατηγορείς κάποιον, κατηγορήσε εμένα.

Μάνος: Ξέρω ποιον να κατηγορώ, μου έγινες προστάτης;

Νίκος: Μην βιάζεσαι.

Μάνος: Δεν είναι το θέμα μου το ατύχημα, κάθε μέρα γίνονται, εγώ όμως μπορούσα να λείπω.

Νίκος: (κοφτά) Εγώ φταίω. Εγώ οδηγούσα.

Μάνος: Αν δεν ήμουν εκεί όμως.

Νίκος: Και αν εγώ δεν ήμουν τόσο συγχυσμένος όσο οδηγούσα.

Μάνος: Τι λες;

Νίκος: Εγώ φταίω και πιο πολύ εσύ και να σε δω τι θα πεις στην μάνα σου όταν έρθει, πόσο θα ντρέπεσαι για όσα της έχεις κάνει.

Μάνος: Τι τρελά μου λες;

Νίκος: Εκείνο το βράδυ πριν φύγουμε ήρθα στο δωμάτιο που ήσασταν, ήρθα και αυτό με τάραξε, αυτό με τάραξε τόσο που ούτε καταλάβαινα πως οδηγούσα, το μυαλό μου δεν ήταν εκεί.

Μάνος: Πας καλά, θεε να μου πεις ότι τράκαρες επειδή μας βρήκες και είχαμε πιεί λίγο, τιμωρούμαι επειδή ήπιαμε κρυφά λίγο, επειδή μέθυσα λίγο.

Νίκος: Ποτέ δεν το είπα στην μάνα σου, αυτήν που εσύ τιμωρείς, που έχεις κάνει σκουπίδι, δεν ήρθα μόνο την ώρα που σας βρήκα μεθυσμένους και σε μάζεψα.

Μάνος: Τι λες;

Νίκος: Ήρθα και νωρίτερα, έως έξω από την πόρτα έφτασα, πριν την ανοίξω άκουσα και ούτε ξέρω πως στάθηκα όρθιος, πως ξαναγύρισα στους θειους σου.

Μάνος: Τι λες;

Νίκος: Δεν με σόκαρε αυτό που κατάλαβα, δική σου είναι η ζωή αλλά ότι εσύ και ο ξάδελφος σου και εμείς δίπλα, απροιάλυπτα.

Μάνος: Θα με τρελάνεις, δεν καταλαβαίνω.

Νίκος: «Πιάστον στα χέρια σου, έτσι έτσι. Πρόσεχε που θα τελειώσεις». Τώρα κατάλαβες, κατάλαβες ποιος φταίει για το ατύχημα, εγώ στο έκανα. Και εσύ ήσουν η αιτία.

Μάνος: Αν κατάλαβες ότι, θα με τρελάνεις.

Νίκος: Κατάλαβα, πήγε να μου σαλέψει, εγώ τράκαρα γιατί έφυγε το μυαλό μου.

Μάνος: *(εκτός εαυτού, ουρλιάζει)* Αυτό κατάλαβες;

Νίκος: Να σε δω τώρα πως θα δεις την μάνα σου, που δεν το ξέρει και ούτε έχω σιοπό να της το πω.

Μάνος: *(εκτός εαυτού, ουρλιάζει)* Αυτό κατάλαβες; Ότι εγώ...

Νίκος: Για να σε δω τώρα, πες μου και τώρα όσα μου έλεγες πριν.

Μάνος: Είσαι άρρωστος να ξέρεις.

Νίκος: Άκουσα.

Μάνος: Φταις ναι, και εσένα έπρεπε να κατηγορούσα γιατί είσαι άρρωστος.

Νίκος: Τώρα ξέρεις.

Μάνος: Εσύ δεν ξέρεις, εσύ.

Νίκος: Κατάλαβες πόσο σκληρός είσαι μαζί της.

Μάνος: Εσύ αν ήξερες για μένα.

Νίκος: Άκουσα.

Μάνος: Εσύ να δεις πόσο έξω έχεις πέσει.

Νίκος: Κοίτα να αλλάξεις στάση στην μάνα σου.

Μάνος: Αν σου πω.

Νίκος: Δεν θέλω, δεν θέλω τίποτα άλλο να ακούσω.

Μάνος: Πρέπει να σου πω.

Νίκος: Εγώ βγαίνω όπως η μάνα σου, έχει δίκιο δεν ήμασταν έτσι

Μάνος: Πρέπει να με ακούσεις.

Νίκος: Πες την μάνα σου καμιά συγγνώμη όταν έρθει, τώρα ξέρεις.

Μάνος: Άκουσε με.

Νίκος: Χρειάζομαι και εγώ λίγο αέρα και εσύ χρόνο μόνος.

Βγαίνει από το δωμάτιο και από το σπίτι.

Μάνος: *(ουρλιάζοντας μόνος)* Λίγο, άκουσε με, γύρνα πίσω, γύρνα, δεν έγινε αυτό, γύρνα, πρέπει να μάθεις, γύρνα.... και τι να πω στην μάνα μου;

Παλεύει μόνος του. Σέρνεται με τα χέρια στην άκρη του κρεβατιού, φτάνει τα μπουκαλάκια με τα χάρπια, γεμίζει μια χούφτα και τα πίνει με ένα ποτήρι νερό από το κομοδίνο

Μάνος: Μαμά.

Σκηνή τρίτη

Ένα κλασικό αστικό σαλόνι μιας οικογένειας σχετικά ευκατάστατης. Η μητέρα μπαينوβγαίνει τακτοποιώντας τον χώρο ενώ μιλάει στο κινητό της. Από τα μέσα δωμάτια ακούγεται μουσική.

Σοφία: Ναι, ναι όλα μια χαρά/και εγώ μην νομίζεις δεν έχω πολύ ώρα που μπήκα/ο Νίκος δεν έχει έρθει ακόμα, πάντα μετά τις 6, τα ξέρεις/εδώ είναι, στο δωμάτιο του/ναι διαβάζει, αν δεν διαβάσει τώρα, τότε Νόρα μου?/ας κουραστεί, εμείς δεν κουραζόμαστε/ Ο Φοίβος?/α μπράβο Νορα μου μπράβο/για πες/αλήθεια?/ούτε θα το θυμόμουνα, τότε πέρασαν 20 χρόνια/πάντα αγαπημένοι, πάντα/ναι θα το πω στον Νίκο/ναι θα έρθουμε/φυσικά και θα έρθει, ξέρεις πόσο σας αγαπάει μην κοιτάς που δεν βρισκόμαστε συχνά/Έγινε Νορα μου, έγινε/τα λέμε το Σάββατο από κοντά/επίσης, να μου φιλήσεις τον Φοίβο.

Ο Μάνος (ξυπόλυτος, με μπόξερ και t-shirt) έχει μπει στον χώρο ακούγοντας τις τελευταίες κουβέντες τις μητέρας του.

Μάνος: Άκουσα καλά;

Σοφία: Δεν σου έχω πει να μην γυρνάς ξυπόλυτος.

Μάνος: Άσε μας μωρέ.

Σοφία: Πόσες φορές πρέπει να στο πω;

Μάνος: Για ένα λεπτό, νερό πήγα να πιώ.

Σοφία: Για κανένα, πατάς κάτω και μετά θα βάλεις τις κάλτσες σου και το βράδυ θα πέσεις και στα σεντόνια.

Μάνος: Θα κάνω μπάνιο, έτσι θα πέσω;

Σοφία: Ναι καλά.

Μάνος: Τι ήθελε αυτή;

Σοφία: Ποια;

Μάνος: Ποια; Τι ποια; Με ποιά μιλούσες;

Σοφία: Πήρε να δει τι κάνουμε.

Μάνος: Μπα πως και μας θυμήθηκε;

Σοφία: Και άλλες φορές έχει πάρει.

Μάνος: Ναι στην γιορτή του μπαμπά και όταν έπαθε ο παππούς εγκεφαλικό γιατί ούτε η γιαγιά μας πήρε να το πει ενώ στην Νόρα το είπε.

Σοφία: Τι θες τώρα; Εσένα δεν σου έκανε τίποτα.

Μάνος: Πώς να μου κάνει για να σου κάνει κάποιος πρέπει να υπάρχει στην ζωή σου.

Σοφία: Για καλό πήρε.

Μάνος: Μπα.

Σοφία: Ορίστε που λες, μας κάλεσε το Σάββατο το βράδυ σπίτι τους.

Μάνος: Για ποιο λόγο; Άσε άσε μην μου πεις, θα πήραν κανένα νέο αυτοκίνητο και θα θέλουν να το δείξουν.

Σοφία: Όχι, σταμάτα.

Μάνος: Και τι πήραν;

Σοφία: Σταμάτα, τίποτα, επέτειο έχουν και μας κάλεσαν.

Μάνος: Επέτειο; Και τι γιορτάζουν είκοσι χρόνια κέρατο;

Σοφία: Αυτό το στόμα σου.

Μάνος: Μου κάνεις πλάκα, ξεχνάς;

Σοφία: Μάνο...

Μάνος: Τι Μάνο, ξέχασες τον αδελφό σου όταν του τα φόρεσε; Βέβαια ποτέ δεν είπαμε ότι πρώτα της τα φόρεσε αυτός, αυτό είναι άλλο.

Σοφία: Σουστ.

Μάνος: Μην φοβάσαι δεν μας ακούει κανείς. Μα δεν ντρέπονται ειλικρινά αλλά καλός αριβίστας είναι και ο αδελφός σου.

Σοφία: Σπούδασε, αυτός σπούδασε, κοίτα εσύ τι θα κάνεις.

Μάνος: Είναι σου αρέσει να λες ο αδελφός μου ο γιατρός, ο αδελφός μου είναι διευθυντής και μπουρου μπουρου, τι άλλο έχεις από τον αδελφό σου; Μόνο αυτό, ότι μπορείς να λες αυτό.

Σοφία: Εγώ δεν χρειάζομαι τίποτα, δεν θέλω κάτι και δεν με νοιάζει τι κάνουν, μας κάλεσαν σε μια γιορτή και θέλω να είμαι τυπική.

Μάνος: Καλά να περάσετε.

Σοφία: Καλά να περάσουμε, δεν με κάλεσαν μόνη μου.

Μάνος: Μου κάνεις πλάκα ε;

Σοφία: Καμία το Σάββατο θα πάμε στους θείους σου.

Μάνος: Δεν θέλω να έρθω.

Σοφία: Δεν είμαι μόνη μου, έχω οικογένεια.

Μάνος: Και τι είναι η οικογένεια να πάμε να την κάνουμε επίδειξη;

Σοφία: Δεν με νοιάζει τι λες και σκέφου ότι θες, το Σάββατο όμως θα είσαι εκεί.

Μάνος: Δεν θέλω, θα είναι και ο βλάκας εκεί.

Σοφία: Ο βλάκας είναι ξάδελφος σου και αν θυμάσαι όταν ήσουν μικρός σε έπαιρναν μαζί τους στο εξοχικό.

Μάνος: Ναι και με άφηναν να παίζω και μια ώρα την ημέρα στο play station, και όταν του αγόρασαν ποδήλατο πάλι με άφηναν να το καβαλάω μια ώρα, ο αδελφός σου ο λεφτάς, γιατί δεν πήρε δυο ποδήλατα, μικρό παιδί ήμουν.

Σοφία: Μεγάλωσες δεν μπορεί να σκέφτεσαι ακόμα αυτά, τι παιδιάστια πράγματα θυμάσαι.

Μάνος: Δεν θέλω να τους δω, τους βαριέμαι, δεν τους θέλω.

Σοφία: Ξέρεις πόσους βαριέμαι εγώ κάθε μέρα; Αλλά αν τους ξεχωρίσω δεν θα χουμε να φάμε.

Μάνος: Έχεις καταλάβει ότι πάω δευτέρα λυκείου πλέον και δεν μπορείς να μου λες τι θα κάνω.

Σοφία: Ακριβώς επειδή πας δευτέρα λυκείου όσο ζεις σε αυτό το σπίτι και έως να ενηλικιωθείς θα κάνεις και αυτά που λέω, μετά κάνε ότι θες.

Μάνος: Αποφάσισε πρώτα αν μεγάλωσα η όχι και μετά πες μου.

Σοφία: Προσπαθώ να αποφασίσω μα δεν με βοηθάς.

Μάνος: Εγώ φταίω πάλι;

Σοφία: Εσύ ποιος άλλος, βλέπεις πως κουράζομαι να μην σου λείψει τίποτα, και τι ζητάω.

Μάνος: Να έρθω στους δήθεν. Δήθεν συγγενείς και δήθεν γενικά.

Σοφία: Αυτό, και να κοιτάξεις να περάσεις σε κανένα πανεπιστήμιο και να είσαι λίγο τυπικός με τις υποχρεώσεις μας.

Μάνος: Να και το πανεπιστήμιο τώρα και έλεγα άργησε να μπει στην κουβέντα.

Σοφία: Και θα μπαίνει έως να περάσεις, γιατί πληρώνουμε τόσα σε φροντιστήρια; Εγώ έχω κόψει όλα τα προσωπικά μου έξοδα για να μπορούμε.

Μάνος: Δεν στο ζήτησα.

Σοφία: Δεν είπα ότι το ζήτησες, υποχρέωση μου είναι, υποχρέωση μου να θέλω το καλύτερο.

Μάνος: Υποχρέωση;

Σοφία: Και υποχρέωση, παιδί μου είσαι, ξέρεις κανένα γονιό που να μην θέλει το καλύτερο για το παιδί του;

Μάνος: Όλο τα ίδια και τα ίδια.

Σοφία: Τα ίδια ναι, έως να καταλάβεις.

Μάνος: Εγώ λες να μην ξέρω το καλό μου;

Σοφία: Αν ήξερες θα διάβαζες περισσότερο.

Μάνος: Είδα και τον πατέρα μου που έγινε λογιστής, δουλεύει όλη μέρα και παρακαλάει τους πελάτες να τον πληρώσουν, να μαζεύει τα φράγια του, δήλωση και τριαντάρι.

Σοφία: Να σ' άκουγε ο πατέρας σου.

Μάνος: Σιγά ρε Σοφάκι, δεν τον κατηγορήσα.

Σοφία: Σου χω πει κομμένο το Σοφάκι, είμαι η μάνα σου, όσο για τον πατέρα σου, κουράζεται, αυτό να έχεις στο μυαλό σου.

Μάνος: Δεν είπα ότι δεν κουράζεται, είπα ότι τρώει όλη του την μέρα στο κωλογραφείο για τσάμπα φράγκα, αυτό είπα, πειράζει που δεν θέλω;

Σοφία: Ναι και αν γίνεις γυμναστής θα πλουτίσεις, θα τρέχουν απ' τα μπατζάκια σου τα φράγκα.

Μάνος: Εγώ αυτό θέλω και αυτό που δεν θέλω είναι κουμάντο στα όνειρα μου.

Σοφία: Εγώ για το καλό σου.

Μάνος: Για το καλό σου, για το καλό σου, βαρέθηκα.

Σοφία: Αν δεν θέλει η μάνα σου και ο πατέρας σου το καλό σου ποιος το θέλει;

Μάνος: Α τώρα μπήκε quest και ο πατέρας μου στην συζήτηση.

Σοφία: Ο πατέρας σου δουλεύει.

Μάνος: Μόνο.

Σοφία: Τι θες να πεις.

Μάνος: Αυτό μόνο. Δουλεύει.

Σοφία: Το θεωρείς λίγο;

Μάνος: Ότι και να γίνει αυτό λες, ο πατέρας σου δουλεύει.

Σοφία: Για εμάς κουράζεται.

Μάνος: Αν νιώθεις ότι με αυτό είσαι οκ εντάξει. Αλλά δεν τον έχεις, το γραφείο τον χαίρεται.

Σοφία: Πτώμα γυρίζει κάθε μέρα.

Μάνος: Οκ τότε άσε και μένα να κάνω αυτό που θέλω, να μην γυρίζω πτώμα το βράδυ, να μην ζω στα διαλειμματα από την δουλειά, αλλά να δουλεύω στα διαλειμματα από την ζωή.

Σοφία: Πόσο νέος είσαι.

Μάνος: Το λες σαν βρισιά.

Σοφία: Δεν είναι έτσι η ζωή.

Μάνος: Άσε με να την βρω μόνος, ακόμα και αν δεν είναι, γιατί να μου την γαμήσεις.

Σοφία: Αυτά τα λόγια σου.

Μάνος: Πειράζει που θέλω να κάνω αυτό που θέλω; Πες μου;

Σοφία: Όταν βγεις εκεί έξω θα δεις, τίποτα δεν χαρίζεται σ' αυτό τον κόσμο, τα ακούς, τίποτα.

Μάνος: Ε άσε με να δω, που ξέρεις εσύ πως θα ναι, κρίνεις με τα δικά σου.

Σοφία: Οι άνθρωποι φεύγουν, τα υπόλοιπα είναι ίδια εκεί έξω.

Μάνος: Άσε να το δω μόνος.

Σοφία: Θα πέσεις απότομα.

Μάνος: Ας πέσω.

Σοφία: Αν διάβαζες λίγο περισσότερο.

Μάνος: Ξέρω θα γινόμεουν σαν το θείο.

Σοφία: Μια χαρά τα κατάφερε αυτός.

Μάνος: Τόση ευτυχία δύσκολα αντέχεται.

Σοφία: Φτιάχτηκε, ζει άνετα.

Μάνος: Δεν με νοιάζουν τα φράγια του.

Σοφία: Μόνο με αυτά σε υπολογίζουν.

Μάνος: *(δείχνοντας την μητέρα του)* Το βλέπω.

Σοφία: Εμένα είναι αδελφός μου.

Μάνος: Συγγένεια δεν είναι το αίμα, βρες άλλο υγρό.

Σοφία: Τι λες;

Μάνος: Συγγένεια λέω δεν είναι το αίμα, το χεις αυτό, συγγένεια είναι να ιδρώσεις για αυτόν, να χύσεις κάνα δάκρυ αν τον πονάς ή καμία ροχάλα σε όποιον του κάνει την ζωή δύσκολη.

Σοφία: Εφηβικές φιλοσοφίες, θα προσγειωθείς.

Μάνος: Κοινώς μαλακίες ε;

Σοφία: Δεν είπα αυτό.

Μάνος: Γιατί πρέπει να γινόμαστε πουτάνα γαμώτη μου; Γιατί πρέπει να με ζαλίζεις συνέχεια;

Σοφία: Μιλάμε.

Μάνος: Φαγωμόμαστε.

Σοφία: Να μην μιλάμε τότε, να μην είμαστε οικογένεια.

Μάνος: Μπορούμε και χωρίς να φαγωνόμαστε, με πνίγεις.

Σοφία: Για το καλό σου.

Μάνος: Σου μίλησα εγώ για το δικό σου καλό είπα εγώ για την ζωή σου;

Σοφία: Εγώ μεγάλωσα, άσε την δική μου ζωή ή μάλλον δες για να μην κάνεις τα ίδια λάθη, τι σου ζητάω; Να ζήσεις καλύτερα από εμένα.

Μάνος: Το δικό σου καλύτερα όμως, αυτό που εσύ δεν έζησες.

Σοφία: Εγώ να σε δω δημιουργημένο θέλω, να σαι καλά, ευτυχισμένος,

Μάνος: Με δικά σου κριτήρια.

Σοφία: Να σταθείς στα πόδια σου.

Μάνος: Ξέρεις τι θες, ξέρεις;

Σοφία: Να σε καμαρώσω, να πω ρε Σοφία δεν πήγαν χαμένοι οι κόποι σου.

Μάνος: Την ζωή μου θες, αυτό θες.

Σοφία: Τι λες;

Μάνος: Αυτό, αυτό που ακούς.

Σοφία: Έχω ζωή εγώ.

Μάνος: Να κάνω όσα εσύ δεν κατάφερες, αυτό θες.

Σοφία: Τι λες;

Μάνος: Ότι δεν έκανες να τα κάνω εγώ, να ζήσεις μέσα από έμένα.

Σοφία: Έχω δική μου ζωή εγώ.

Μάνος: Ωραία ζωή! Την μισή μέρα στην δουλειά και την υπόλοιπη μες την οικιακή υστερία .

Σοφία: Ποιος νομίζεις φροντίζει το σπίτι, ποιος σου μαγειρεύει, ποιος σε πλένει;

Μάνος: Καθάρισε λιγότερο και τράβα κάνε και κάτι που σ' αρέσει.

Σοφία: Εμένα άσε με.

Μάνος: Πάντα όταν στριμώχνεσαι "εμένα άσε με".

Σοφία: Τι θες Μάνο; Σε καλό σου σήμερα.

Μάνος: (φωνάζοντας) Να βγεις από εδώ μέσα, βγες, δες λίγο τι γίνεται εκεί έξω, κλείσε την γαμωτηλεόραση και βγες έξω, Όλα είναι εκεί έξω.

Σοφία: Μην φωνάζεις, δεν κερδίζεις τίποτα με τις φωνές.

Μάνος: Εσύ τι κέρδισες με την ησυχία;

Σοφία: Την ηρεμία μου.

Μάνος: Όχι δεν έχεις κερδίσει την ηρεμία σου, απαξίωση έχεις κερδίσει, ηρεμία το λες εσύ, αδιαφορία είναι. Αδιαφορία και απαξίωση από όλους.

Σοφία: Δεν με νοιάζουν.

Μάνος: Σε νοιάζουν αλλά ποτέ δεν τους κέρδισες, δεδομένη σε έχουν.

Σοφία: Είσαι σκληρός δεν ξέρω ποιανού έμοιασες .

Μάνος: Αυτό είναι ευκολάκι.

Σοφία: Τι εννοείς;

Μάνος: Κάτι πήρα και εγώ από το σοι σου, ίσως έμοιασα στον αδελφό σου, για την γαμημένη του επέτειο δεν γίναμε κώλος σήμερα.

Σοφία: Δεν μπορείς μια φορά να κάνεις πίσω, μια φορά να μην μιλήσεις και να μου κάνεις την χάρη.

Μάνος: Το πες και εσύ, τίποτα δεν σου χαρίζεται σε αυτόν τον κόσμο.

Σοφία: Και εσύ δεν αφήνεις τίποτα να πέσει κάτω, τίποτα.

Μάνος: Ας είναι κάποιος διαφορετικός.

Σοφία: Ας με καταλάβαινες και εμένα λίγο.

Μάνος: Ρε μαμά προσπάθησε και εσύ να καταλάβεις, δεν έχει να κάνει με σένα, με εκείνους έχει να κάνει.

Σοφία: Δεν σου ζητάω πολλές φορές κάτι.

Μάνος: Ε και τι με αυτό; Θα σε κάνει δηλαδή χαρούμενη να έρθω εκεί που δεν θέλω;

Σοφία: Ναι θα με κάνει, δεν θέλω να λένε, και να σου πω και κάτι άλλο, θέλω να έχεις καλή σχέση με τον Φοίβο, ούτε αυτός έχει αδέρφια ούτε εσύ, δυο ξαδέρφια είστε μόνο.

Μάνος: Και τι μ αυτό;

Σοφία: Πες πως έχεις έναν αδελφό, μεθαύριο μπορεί να χρειαστείς κάτι.

Μάνος: Έχω τους φίλους μου.

Σοφία: Άλλο αυτοί, και για να είμαι ειλικρινής, δεν σε καταλαβαίνω, τι έχετε να χωρίσετε, εσείς έως που βγάλατε το δημοτικό ήσασταν αχώριστοι.

Μάνος: Ήσασταν μικροί.

Σοφία: Απλά αυτοί τότε μετακόμισαν, η απόσταση σας χώρισε.

Μάνος: Τα φράγκα μας χώρισαν και τα ιδιωτικά σχολεία, μιλάμε άλλη γλώσσα.

Σοφία: Χαζομάρες.

Μάνος: Καλά.

Σοφία: Χαζομάρες σου λέω, σου έχει κάνει τίποτα; Τσακωθήκατε και δεν το ξέρω;

Μάνος: Όχι.

Σοφία: Τίποτα δεν έχετε να χωρίσετε.

Μάνος: Ούτε εσύ με τον αδελφό σου αλλά δεν σας βλέπω και κολλητάρια.

Σοφία: Άσε μας εμάς και σε παρακαλώ κάνε μου την χάρη.

Μάνος: Μα..

Σοφία: Μια χάρη σου ζητάω.

Μάνος: Μα ειδικά το Σάββατο ήθελα να βγω με τα παιδιά.

Σοφία: Θα βγεις το άλλο, για όσο θες.

Μάνος: Για όσο θέλω;

Σοφία: Ναι για όσο θες. Και να δεις που δεν θα περάσεις άσχημα, ο Φοίβος είναι καλό παιδί και προσγειωμένο.

Μάνος: Θα ναι τελικά και αυτός.

Σοφία: Ναι έτσι μου είπε η Νόρα.

Μάνος: Θα κεράσει κανένα κουμπί η θεία ν' αντέξουμε;

Σοφία: Να σ' άκουγε ο πατέρας σου, αλλά εκεί δεν τα λες.

Μάνος: Γιατί θα καταλάβει; Εσύ είσαι προχώ, έχεις και ινστα.

Σοφία: Άσε αυτά που ξέρεις και κοίτα να δεις τι θα βάλεις το Σάββατο.

Μάνος: Ωπ ωπ στοπ, σιγά μην ντυθώ για την παρωδία, με τα αθλητικά μου θα έρθω.

Σοφία: Να βάλεις ένα jean τουλάχιστον και κάνα ζευγάρι καλύτερα παπούτσια.

Μάνος: Παπούτσια αν θυμάσαι μόνο αθλητικά και αυτά στα χάλια τους, τα νέα τα έκοψε ο λογιστικός έλεγχος. *(με μια κίνηση δείχνει προς τα έξω εννοώντας τον πατέρα του)*

Σοφία: Καλά θα σου δώσω εγώ.

Μάνος: Γιατί τώρα έχουμε;

Σοφία: Σταμάτα μην τα κόψει ο οικιακός έλεγχος αυτή την φορά.

Μάνος: οκ οκ αυτά που θέλω.

Σοφία: Ναι.

Μάνος: 150 γιούρο;

Σοφία: 150.

Μάνος: Άρε Νόρα μεγάλη η χάρη σου.

Σοφία: Ναι γιατί σε είχαμε και στερημένο.

Μάνος: Δεν είπα.

Σοφία: Ρε Μάνο.

Μάνος: Τι;

Σοφία: Απόμα ζυπόλυτος γυρνάς; Κάλτσες πότε θα βάλεις; Σε πόση ώρα έχεις φροντιστήριο;

Μάνος: Ωχου μωρέ.

Σοφία: Τι ώρα θα φας;

Μάνος: Σταμάτα μωρέ το πυροβόλο, δεν πεινάω.

Σοφία: Γρήγορα τράβα θα αργήσεις.

Μάνος: Πάω. *(Περπατάει προς τα μέσα)*

Σοφία: Ντύσου γρήγορα να σε πετάξω εγώ.

Μάνος: οκ.

Σοφία: Να πάρεις και μια μπανάνα φεύγοντας.

Μάνος: *(Ξαναγυρίζοντας προς τα πίσω)* Σοφάκι.

Σοφία: Σου χω πει...

Μάνος: Ξέρω ξέρω. Μητέρα.

Σοφία: Τι άλλο;

Μάνος: Να όπως είμαι ζυπόλυτος σκεφτόμουν να σου πω κάτι πολύ σοβαρό.

Σοφία: Τι;

Μάνος: Ε να, πώς να το πω.

Σοφία: Τι;

Μάνος: Ε να δεν ξέρω αν έχεις καταλάβει αλλά έχεις κάνει και γαμώ τα παιδιά.

Σοφία: Εσύ θα με τρελάνεις.

Μάνος: Και όπως είμαι ξυπόλυτος σκεφτόμουν ότι υπάρχει ένας τρόπος να σε κάνω τσίτα για το Σάββατο. *(τεντώνει το πρόσωπό του με τα δυο του χέρια)*

Σοφία: Τρέμω τι θα ακούσω.

Μάνος: Δεν θα ακούσεις, θα δεις. *(δίνει ένα σάλτο και ξυπόλυτος ανεβαίνει στον καναπέ)*

Σοφία: Κατέβα αμέσως με τα βρώμικα πόδια, καλά το λέω εγώ ότι το δικό μου παιδί είναι τρελό. *(πάει προς το μέρος του και προσπαθεί να τον κατεβάσει)*

Μάνος: *(Χοροπηδώντας στον καναπέ)* Άρε Σοφάκι τσίτα σε έκανα και όταν γίνω personal θα σε κάνω και φέτες. *(κατεβαίνει και κατευθύνεται χοροπηδώντας προς το δωμάτιο του)*

Σοφία: *(Χαμογελώντας)* πέντε λεπτά έχεις, τα ακούς, πέντε, κάνε γρήγορα να προλάβουμε.

Σκηνή τέταρτη

Σε ένα εφηβικό δωμάτιο αγοριού. Ένα γραφείο με μερικές ντάνες βιβλία και ένα ανοιχτό laptop με συνδεδεμένα ηχεία. Ένα κρεβάτι που πάνω έχει ένα δυο ρούχα, στο πάτωμα δυο ζευγάρια αθλητικά παπούτσια. Ακούγεται μουσική χαμηλά. Ο Μάνος και ο Φοίβος με αθλητικές φόρμες, t-shirts και χωρίς παπούτσια.

Μάνος: *(γελάει δυνατά)* Κάνεις πλάκα;

Φοίβος: Όχι ρε.

Μάνος: Καλά πως το έκανε αυτό;

Φοίβος: Ξέρω εγώ; Μπερδεύτηκε.

Μάνος: Πως;

Φοίβος: Κωνσταντίνα η μια Κωνσταντίνα και η άλλη.

Μάνος: Και;

Φοίβος: Τι και, ε, όπως έβγαιναν στο messenger και τα δυο ονόματα το ένα πάνω από το άλλο αντί για το πάνω πάτησε στο κάτω και το 'στειλε.

Μάνος: Και της είπε να την γλείψει;

Φοίβος: Ναι. «*Σήμερα είσαι για γλείψιμο*»

Μάνος: Στην αδελφή του;

Φοίβος: Ναι ρε σου λέω.

Μάνος: Και τι έγινε;

Φοίβος: Εδώ να δεις, η αδελφή του, η οποία την έχει δει influencer έκανε screen shot το μήνυμά του, το ανέβασε στο insta, τον τάγκαρε και έγραψε «Όταν ο αδελφός σου κοντεύει να τυφλωθεί από την μαλακία και δεν ξέρει και ακορντεόν».

Μάνος: Κάνεις πλάκα;

Φοίβος: Τσου, και από τότε είναι καμιά εβδομάδα τώρα που όπου περνάει όλο και κάποιος του λέει: Τι έγινε ρε Τζώνυ ακοροντεόν έμαθες;

Μάνος: Τι λες ρε.

Φοίβος: Ναι.

Μάνος: Και είναι ο κολλητός σου;

Φοίβος: Ναι, καλά όχι μόνο αυτός αλλά ναι.

Μάνος: Καλά και οι δικοί μου καμένοι είναι αλλά τόσο όχι.

Φοίβος: Ρε είναι φεύγα σου λέω.

(Έχουν στρέψει τα βλέμματα τους στα κινητά και χαζεύουν εκεί)

Μάνος: Εσένα σε αφήνουν να βγαίνεις;

Φοίβος: Ναι αλλά όχι ως το πρωί, τα Σάββατα έως πιο αργά αλλά τις άλλες μέρες λίγο, εσένα;

Μάνος: Το ίδιο, αν και το επόμενο έχω κανονίσει να μείνω έως το πρωί.

Φοίβος: Καθημερινές δεν θα μπορούσα και να ήθελα.

Μάνος: Έχεις φροντιστήριο;

Φοίβος: Ιδιαίτερα, κάθε μέρα, ο ένας φεύγει, ο άλλος έρχεται.

Μάνος: Εγώ φροντιστήριο.

Φοίβος: Καλύτερα, βγαίνεις από το σπίτι.

Μάνος: Ναι.

Φοίβος: Μιλάς και σε κανέναν.

Μάνος: Ε ναι.

Φοίβος: Εγώ από την ώρα που με φέρνει το λεωφορείο δεν ξαναβγαίνω από εδώ.

Μάνος: Με έχουν ζαλίσει, το πανεπιστήμιο και το πανεπιστήμιο.

Φοίβος: Και εμένα και με την μαλακία σήμερα δεν βγήκα κιόλας, άκου επέτειος.

Μάνος: Και εγώ θα έπινα ποτάκι τώρα.

Φοίβος: Θες;

Μάνος: Τι;

Φοίβος: Να πιούμε.

Μάνος: Πως;

Φοίβος: Έχω.

Μάνος: Αλήθεια;

Φοίβος: Κι όμως.

Ο Φοίβος σηκώνεται και βγάζει από το συρτάρι του ένα μισόλιτρο μπουκαλάκι νερού το οποίο κουνάει επιδεικτικά στον Μάνο.

Μάνος: Νερό θα πιούμε;

Φοίβος: Όχι ρε, βότκα, την έχω αδειάσει εδώ για να μην καταλάβει κανείς τίποτα, έχω και δεύτερο.

Μάνος: Τελικά κυλάει καλά η βραδιά.

Φοίβος: Προνόησα.

Μάνος: Και καλά έκανες, πιάσε την βότκα.

Φοίβος: (Του δίνει το μπουκάλι) Έλα, μήπως σιχαίνεσαι;

Μάνος: Όχι ρε, όπως μικροί στο εξοχικό που πίναμε από το ίδιο καλαμάκι πορτοκαλάδα (πίνει μια μεγάλη ρουφηξιά και προσφέρει το μπουκαλάκι στον Φοίβο).

Φοίβος: (Πίνει και αυτός) Το θυμάμαι, ούτε για ύπνο δεν ξεκολλούσαμε, όλη μέρα παιχνίδι.

Μάνος: Εντάξει μικρά ήμασταν.

Φοίβος: Σήμερα πως και ήρθες; Δεν σε περίμενα.

Μάνος: Δεν ήθελα.

Φοίβος: Ήρθες όμως.

Μάνος: (σηκώνεται πιάνει τα αθλητικά του στο χέρι και τα επιδεικνύει) Δωροδοκία.

Φοίβος: Αχά...

Μάνος: Ναι και η έξοδος το άλλο Σάββατο που σου έλεγα.

Φοίβος: Είπα και εγώ.

Μάνος: Μην το πάρεις προσωπικά, δεν έχει να κάνει με σένα, ή μάλλον είχε λίγο αλλά έχω αλλάξει γνώμη ήδη.

Φοίβος: Νόμιζες ότι έχω γίνει σαν αυτούς;

Μάνος: Ποιους;

Φοίβος: Τον πατέρα και την μάνα μου.

Μάνος: Ε ξέρεις, οι δικοί μας δεν είχαν πάντα την καλύτερη σχέση.

Φοίβος: Ξέρω αλλά εμείς πρέπει να κληρονομήσουμε και αυτά;

Μάνος: Όχι, συγγνώμη ρε Φοίβο, αλήθεια δεν έχει να κάνει με σένα *(πίνει και του δίνει το μπουκάλι)*.

Φοίβος: Οκ μην το σκέφτεσαι.

Μάνος: Με έχει πεθάνει η μάνα μου στα «Κοίτα! Ο θεός σου σπούδασε, κοίτα ο θεός σου πόσα βγάζει, κοίτα ο θεός σου τι αγόρασε». Σαν να με πετάνε σε αγώνα δρόμου ενώ έχει βαρέσει ήδη η πιστολιά και να πρέπει να τερματίσω ισοπαλία.

Φοίβος: Εσένα τουλάχιστον στα λέει η μάνα σου, εμένα μου τα λέει ο ίδιος για αυτόν και όταν δεν τα λέει αυτός τα λέει η μάνα μου, όλη μέρα μπαμ μπαμ μπαμ μηχανάκι το στόμα της. Τι θα σπουδάσω; Τι μουσική ακούω; Πως θα ντυθώ; Τι θα λέω;

Μάνος: Τι θες να σπουδάσεις;

Φοίβος: Εγώ θέλω κτηνίατρος, αγαπώ τα ζώα αλλά όταν το είπα έγινε χαμός.

Μάνος: Δεν ήθελαν;

Φοίβος: Με τίποτα, μου λέει ο πατέρας μου «Ο πατέρας σου ανασταίνει ανθρώπους και εσύ θες να πας ένα επίπεδο πιο κάτω; Ε πήγαινε σε κανένα χωριό να ξεγεννάς και τις αγελάδες τότε».

Μάνος: Τι να πω;

Φοίβος: Τίποτα τι να μην πεις. Εσύ;

Μάνος: Εγώ τι;

Φοίβος: Τι θες να σπουδάσεις;

Μάνος: Α γυμναστική ακαδημία θέλω να περάσω.

Φοίβος: Αλήθεια;

Μάνος: Ναι, μου αρέσει γιατί έχει κίνηση, δεν υπάρχει σταθερότητα, θέλω πάντα να κινώ το σώμα μου, θέλω να στροβιλίζομαι στον αέρα και όχι να στύβω το μυαλό μου βιδωμένος σε μια καρέκλα.

Φοίβος: Ωραίος ο Μάνος *(πίνει και του δίνει το μπουκάλι)*

(Κάθε τόσο πίνουν και από μια γουλιά από την βότκα)

Μάνος: Δεν ξέρω αν τα καταφέρω αλλά το θέλω.

Φοίβος: Θα τα καταφέρουμε, και να σου πω, αυτοί μας ρώτησαν; Ό,τι θέλουμε θα κάνουμε.

Μάνος: Ε ναι.

Φοίβος: Νομίζω ότι πιο πολύ τους νοιάζει να πουν στους φίλους τους πού πέρασα παρά το τι με κάνει εμένα ευτυχισμένο, χεσμένο το χουν αυτό και μένα.

Μάνος: Δεν ξέρω. Για μένα σκεφτόμουν ότι ίσως ήθελαν να σπουδάσω κάτι με περισσότερα φράγκα, να μην τρέχω όλη μέρα σαν αυτούς και στο τέλος να μην φτάνουν.

Φοίβος: Και εμένα για να γίνω σαν και αυτούς αν και βρίσκουν και άλλα για να παραμυθιαστούν, επέτειος, ενώ πριν τέσσερα χρόνια με έστηναν στον τοίχο να διαλέξω με ποιον θα πάω μετά το διαζύγιο ή μάλλον μετά το κέρατο.

Μάνος: Ήξερες;

Φοίβος: Λες να μην ήξερα, εσύ δεν ήξερες; Εγώ το ζούσα και ήμουν και το εμπόδιο.

Μάνος: Έλα, δεν φταις εσύ.

Φοίβος: Όχι αλλά ήμουν το περιττό, αν δεν ήμουν τότε όλα θα είχαν κυλήσει αλλιώς.

Μάνος: Μην σκέφτεσαι ρε κάτι που δεν ευθύνεσαι.

Φοίβος: Πώς να μην σκέφτεσαι κάτι που ζεις, που σου τρυπάει το μυαλό.

Μάνος: Πέρασε.

Φοίβος: Πέρασε εικονικά, συμβιβαστήκαν και ο συμβιβασμός είναι χειρότερος, να ανέχεσαι τον άλλον.

Μάνος: Δεν ξέρω τι είναι χειρότερο; Σκέψου εμένα.

Φοίβος: Τι;

Μάνος: Ο πατέρας μου, σαν να μην υπάρχει, σαν να τελειώνουν οι υποχρεώσεις του φέρνοντας τα φράγκα σπίτι.

Φοίβος: Δηλαδή;

Μάνος: Αόρατος. Η μάνα μου του δίνει ρόλο φωνάζοντας συνέχεια «Θα το πω στον πατέρα σου. Ο πατέρας σου το ξέρει; Αν το μάθει ο πατέρας σου». Τον βάζει έτσι στην ζωή μου.

Φοίβος: Καλύτερα.

Μάνος: Σκατά, έτσι τον βάζει και στην δική της για να μην ξεχνάει ότι τον έχει, λέει πχ «Του Νίκου δεν του αρέσει αυτό», ή «ο Νίκος θα νευριάσει». Ο Πατέρας μου ποτέ δεν κάνει η δεν λέει τίποτα όμως η μάνα μου έτσι τον κρατάει ζωντανό στο μπουρδέλο μας.

Φοίβος: Ρε πάντα σε σκεφτόμουν αλλιώς, σχεδόν σε ζήλευα.

Μάνος: Και εγώ έχω ζηλέψει εσένα.

Φοίβος: Καλά που ήρθες.

Μάνος: Και να σκεφτείς δεν ήθελα.

Φοίβος: Ευτυχώς έπιασε η δωροδοκία.

Μάνος: Με ξέρει καλά το ομολογώ.

Φοίβος: Ξέρεις, νόμιζα ότι κάτι έπαιζε, είχαμε χαθεί.

Μάνος: Και εγώ.

Φοίβος: Ιδέα μας;

Μάνος: Λάθος εκτίμηση (Πίνει και του δίνει το μπουκάλι)

Φοίβος: Τελικά δεν διαφέρουμε και πολύ.

Μάνος: Μπα.

Φοίβος: Παρόμοια σιατά.

Μάνος: Μπα, διαφορετικά, αλλά τα σιατά σιατά είναι, το ίδιο βρωμάνε.

Φοίβος: (πιάνει στο χέρι του το άδειο μπουκαλάκι) Το κατεβάσαμε όλο.

Μάνος: Σιγά είμαστε δυο.

Φοίβος: Νομίζω πρέπει να βγάλω και το δεύτερο.

Μάνος: Δεν το έχεις βγάλει ακόμα;

Φοίβος: Έτσι και αλλιώς είναι πολύ νωρίς ακόμα για να φύγετε.

Μάνος: Επέτειο αυτοί, reunion εμείς.

Φοίβος: Ε, στα reunion συνηθίζεται το αλκοόλ.

Μάνος: Επιβάλλεται.

Φοίβος: Που θα πας το άλλο Σάββατο;

Μάνος: Θα βγω με την δικιά μου.

Φοίβος: Παίζει σχέση;

Μάνος: Ναι.

Φοίβος: Καιρό;

Μάνος: Έξι μήνες.

Φοίβος: Από το σχολείο σου;

Μάνος: Ναι αλλά είναι μικρότερη, πάει στην πρώτη.

Φοίβος: Οι δικοί σου ξέρουν;

Μάνος: Όχι, δεν μου αρέσει να τα συζητάω αυτά μαζί τους.

Φοίβος: Εγώ και να θελα η μάνα μου δεν αφήνει τίποτα που να μην ρωτάει.

Μάνος: Εσύ;

Φοίβος: Τι εγώ;

Μάνος: Έχεις κάποια;

Φοίβος: Ναι, δυο μήνες σχεδόν.

Μάνος: Φρέσκος, από το σχολείο;

Φοίβος: Όχι, ίνστα, μου πατούσε λαιμ σε κάτι στόρι του Όσκαρ, ε, και ξεκινήσαμε να μιλάμε, ε, και βγήγαμε μια μέρα και καλά να δει από κοντά τον μικρό.

Μάνος: Είδες για να έχεις σκύλο.

Φοίβος: Ναι του χρωστάω *(πίνει και του δίνει το μπουκάλι)*

Μάνος: Οι δικοί σου το ξέρουν;

Φοίβος: Είπαμε από την Νόρα δεν μένει τίποτα κρυφό.

Μάνος: Κατάλαβα.

Φοίβος: Να ρωτήσω;

Μάνος: Ε ναι.

Φοίβος: Αν θες απαντάς.

Μάνος: Ναι ρώτα.

Φοίβος: Το έχετε κάνει;

Μάνος: Χα χα αυτό ήταν; Ναι.

Φοίβος: Από την αρχή;

Μάνος: Ε όχι, στην αρχή φιλιά, αγκαλιές, ε μετά φασώματα και στον μήνα το κάναμε.

Φοίβος: Σπίτι σου;

Μάνος: Ναι, μια μέρα που οι δικοί μου θα έβγαιναν έως πολύ αργά, αυτοί βγήκαν η Δανάη μπήκε.

Φοίβος: *(γελάει)* χαχα

Μάνος: Εσύ;

Φοίβος: Εεε όχι.

Μάνος: Κολλάς;

Φοίβος: Δεν ξέρω.

Μάνος: Αυτή;

Φοίβος: Δεν ξέρω;

Μάνος: Μμμμ το έχει ξανακάνει;

Φοίβος: Εε όχι μου έχει πει.

Μάνος: Ε ίσως για αυτό, δεν θέλει πίεση.

Φοίβος: Ίσως.

Μάνος: Παίζει κάτι άλλο;

Φοίβος: Τι εννοείς;

Μάνος: Δεν ξέρω, γενικά.

Φοίβος: Εε γενικά είναι λίγο περίεργα.

Μάνος: Εσύ;

Φοίβος: Εγώ τι;

Μάνος: Εσύ είσαι πιο έμπειρος;

Φοίβος: Εε σχετικά.

Μάνος: Το πιασα.

Φοίβος: Τι;

Μάνος: Δεν...

Φοίβος: Εε ναι αλλά και όχι, εννοώ.

Μάνος: Κατάλαβα, δεν έχεις φτάσει στο τέλος.

Φοίβος: Ναι.

Μάνος: Ε σιγά.

Φοίβος: *(αμήχανα)* Είναι λίγο περίεργα που το συζητάμε.

Μάνος: Ξεκόλλα. Και ο κολλητός μου φέτος *(πίνει και του δίνει το μπουκάλι)*

Φοίβος: Με αγχώνει.

Μάνος: Να μην το σκέφτεσαι, και εγώ πέρσι.

Φοίβος: Δεν ξέρω, το σκέφτομαι μήπως δεν είμαι όπως πρέπει.

Μάνος: Τι πρέπει; Δεν έχει πρέπει σε αυτό.

Φοίβος: Ναι και αν δεν.

Μάνος: Καλά πολλοί το νομίζαμε πριν, έρχεται μόνο του.

Φοίβος: Όλο το σκέφτομαι.

Μάνος: Κάτσε, κάτσε, την ώρα που, που είστε μαζί, οι δυο σας, ε, δεν είσαι; Ξέρεις. *(κάνει μια κίνηση που υποδηλώνει την στύση)*

Φοίβος: Ε ναι.

Μάνος: Ε τι λες τότε, όλα έρχονται μόνα τους και να σου πω και το άλλο;

Φοίβος: Ποιο;

Μάνος: Μήπως θα χει και μέτρο σύγκρισης; Μαζί θα το πάτε.

Φοίβος: Αυτή νομίζει πως εγώ...

Μάνος: Ακόμα καλύτερα, ξεκόλλα.

Φοίβος: Λες;

Μάνος: Ε ναι.

Φοίβος: Έχουμε πει να έρθει από εδώ όταν φύγουν για το εξοχικό, κανένα σκ.

Μάνος: Τέλεια, πάνε μόνοι;

Φοίβος: Ε τώρα που έχω πολλά διαβάσματα το χουν κάνει κάνα δυο φορές.

Μάνος: Τέλεια.

Φοίβος: Θα δείξει.

Μάνος: Τι θα δείξει; Μην το σκέφτεσαι καθόλου.

Φοίβος: Λίγο το σκέφτομαι.

Μάνος: Ρε είναι σαν το ποδόσφαιρο, ε εσύ τώρα είσαι μπροστά από το τέρμα με την μπάλα στα πόδια, ε θα σκοράρεις.

Φοίβος: Και ο τερματοφύλακας;

Μάνος: Εκεί δεν θα έχει.

Φοίβος: χαχα (γελάει) (πίνει και του δίνει το μπουκάλι)

Μάνος: Ε και θα έλεγα να κάνεις κανένα ιδιαίτερο και για αυτό.

Φοίβος: Δηλαδή;

Μάνος: Να βλέπεις τίποτα να παίρνεις ιδέες.

Φοίβος: Καλά απ' αυτό άλλο τίποτα.

Μάνος: Εγώ να δεις.

Φοίβος: Με τους κολλητούς φτιάχνουμε και τον five.

Μάνος: Εμείς έχουμε αγαπημένες.

Φοίβος: Και εγώ έχω.

Μάνος: Όλοι έχουμε.

Φοίβος: Ποια έχεις ;

Μάνος: Lana Diamond.

Φοίβος: Την ξέρω

Μάνος: Εσύ;

Φοίβος: Δεν είναι πολύ γνωστή. Lisa Moore.

Μάνος: Δεν την ξέρω .

Φοίβος: Χάνεις.

Μάνος: Καλή;

Φοίβος: Τρίκαλη.

Μάνος: Δείξτε μου.

Φοίβος: Μισό να φέρω το τάμπλετ *(παίρνει το τάμπλετ και κάθεται κάτω οκλαδόν δίπλα στον Μάνο)*

Μάνος: Για να δω τι φτιάχνει τον ζα. *(πίνει και δίνει το μπουκάλι)*

Φοίβος: *(Ψάχνει ένα βίντεο στο τάμπλετ)* Μισό, το βρήκα, κάτσε να χαμηλώσω τον ήχο *(του δίνει το τάμπλετ)* Πάτα play.

Μάνος: Τι είναι αυτό ρε;

(Ο πατέρας του Μάνου πλησιάζει την πόρτα, ακούει και σταματάει έξω από την πόρτα χωρίς να μπει)

Φοίβος: Σ αρέσει;

Μάνος: Μόνο μ αρέσει;

Φοίβος: Είδες.

Μάνος: Πάρε μάθημα τώρα.

Φοίβος: Είμαι καλός μαθητής.

Μάνος: Σουουτ *(Παίρνει το ταμπλετ και το φέρνει στα γεννητικά του όργανα κάνοντας με αυτό κινήσεις σαν να κάνει σεξ με την πορνοστήρ)* Έλα πιάστον στα χέρια σου, έτσι σιγά σιγά, έτσι πάρτο δικό σου.

Φοίβος: *(Κλείνει τα μάτια του με την παλάμη και γελάει αθόρυβα)* Πρόσεχε που θα τελειώσεις.

(Ο πατέρας του Μάνου σοκαρισμένος απομακρύνεται γρήγορα χωρίς να μπει στο δωμάτιο)

Μάνος: Ναι μην λερώσω και το χαλί της θείας.

Φοίβος: χαχαχα *(γελάει)*

Μάνος: χαχαχα *(γελάει)* Κάπως έτσι θα κινηθείς και εσύ.

Φοίβος: Σχολείο είσαι.

Μάνος: Πανεπιστήμιο.

Φοίβος: Ρε κοντεύουμε να τελειώσουμε και το δεύτερο μπουκάλι.

Μάνος: Ε Σαββατόβραδο σήμερα δικαιολογείται *(πίνει και δίνει το μπουκάλι, είναι ελαφρώς μεθυσμένοι και οι δυο πλέον)*

Φοίβος: Σωστός.

Μάνος: Πάει, τα εξαφανίσαμε τα χρόνια.

Φοίβος: Ποια χρόνια;

Μάνος: Αυτά που κάναμε να βρεθούμε οι δυο μας.

Φοίβος: Πάνε αυτά.

Μάνος: Σαν τότε.

Φοίβος: Το καλοκαίρι.

Μάνος: Το τελευταίο καλοκαίρι.

Φοίβος: Το τελευταίο που κάναμε μαζί διακοπές.

Μάνος: Στο εξοχικό σας.

Φοίβος: Το τελευταίο παιχνίδι.

Μάνος: Το τελευταίο κρυφτό.

Φοίβος: Το κρυφτό!

Μάνος: Θυμάσαι, πάντα όσα παιδιά και να ήμασταν στο παιχνίδι εμείς κρυβόμασταν μαζί.

Φοίβος: Και πάντα κάπου μακριά.

Μάνος: Μας άρεσε να μένουμε κρυμμένοι και να συζητάμε.

Φοίβος: Όλο σενάρια και ιστορίες φτιάχναμε.

Μάνος: Όλα για όταν θα ήμασταν μεγάλοι.

Φοίβος: Στο τελευταίο κρυφτό νιώσαμε μεγάλοι.

Μάνος: Το θυμάσαι;

Φοίβος: Πως δεν φοβηθήκαμε.

Μάνος: Γιατί το κάναμε αυτό;

Φοίβος: Δεν ξέρω, πολλές φορές το θυμάμαι.

Μάνος: Ήταν η μέρα που είχαν έρθει να με δουν οι γονείς μου.

Φοίβος: Φοβήθηκα μην ήρθαν για να σε πάρουν.

Μάνος: Θυμάσαι, απομακρυνθήκαμε αρκετά και ακόμα και όταν φώναζαν τα άλλα παιδιά ότι το παιχνίδι τελείωσε εμείς δεν βγήκαμε.

Φοίβος: Τελείωσε γιατί έπιασε βροχή.

Μάνος: Ναι, η βροχή.

Φοίβος: Και μετά μας έψαχναν οι γονείς μας.

Μάνος: Και εμείς συνεχίσαμε το κρυφτό.

Φοίβος: Ακούγαμε τις φωνές τους και δεν βγαίναμε.

Μάνος: Γύρναγαν με τους φακούς, θυμάσαι;

Φοίβος: Ναι, βλέπαμε τους φακούς να κινούνται μες το σκοτάδι.

Μάνος: Όσο περνούσε η ώρα δεν ξέρω αν φοβόμασταν και δεν βγαίναμε ή μήπως μας άρεσε ό,τι γινόταν.

Φοίβος: Δεν ξέρω, δεν ξέρω τι μας είχε πιάσει αλλά το θυμάμαι, θυμάμαι την αίσθηση. Νομίζω πως έτρεμες λιγάκι.

Μάνος: Ήμουν σε μια απίστευτη υπερένταση και ταυτόχρονα σαν να το απολάμβανα, σαν να χαιρόμουν.

Φοίβος: Σαν να ήμασταν το επίκεντρο ενώ ήμασταν εξαφανισμένοι.

Μάνος: Και όταν βγήκαμε είπαμε ότι χαθήκαμε.

Φοίβος: Δεν μας μάλωσαν καν, ούτε σκέφτηκαν πώς να χαθήκαμε σε ένα τόσο μικρό μέρος.

Μάνος: Εδώ δεν σκέφτηκαν γιατί δεν ήμασταν βρεγμένοι.

Φοίβος: Το τελευταίο κρυφτό.

Μάνος: Πια δεν μπορούμε να κρυφτούμε από τίποτα.

Φοίβος: Τώρα κρυβόμαστε από όσα δεν θέλουμε.

Μάνος: Έχουμε άλλη βότνια.

Φοίβος: (πιάνει και σηκώνει το μπουκάλι) Οι τελευταίες γουλιές.

Μάνος: Θα κάνω πρόποση όπως έκανε ο πατέρας σου πριν.

Φοίβος: Κάτσε θα βάλω και μουσική, άκου κομματάρα, καινούριο, έχω φάει κόλλημα. *(πιάνει το τάμπλετ και βάζει ένα ξένο με ένταση χορευτικό κομμάτι)*

Μάνος: *(Μόλις ξεκινάει το τραγούδι παίρνει το μπουκάλι, σηκώνει το χέρι του και λέει)* Στο μέλλον.

Φοίβος: Στα όνειρα.

Μάνος: Στους κολλητούς.

Φοίβος: Στην ζωή.

Μάνος: Στο σεξ.

Φοίβος: Στον έρωτα.

Φοίβος: Στην Δανάη.

Μάνος: Στην πως-την-λένε.

Φοίβος: Στην Μαρία.

Μάνος: Στην Μαρία με το σπάνιο όνομα.

Φοίβος: Στα μικρά ωραία στήθη.

Μάνος: Στους ωραίους κώλους.

Φοίβος: Στα ηλιοβασιλέματα.

Μάνος: Στις θάλασσες.

Φοίβος: Στον Όσκαρ.

Μάνος: Στα αθλήματα.

Φοίβος: εε

Μάνος: *(τινάσσεται όρθιος και του φωνάζει ενώ κινεί γρήγορα τα χέρια του)* Έλα πιο γρήγορα, γρήγορα.

Φοίβος: *(πετάγεται όρθιος)* Στον χορό μέχρι τελικής πτώσης. *(ξεκινάει να χορεύει ξέφρενα)*

Μάνος: *(Ξεκινάει να χορεύει και αυτός ξέφρενα)* Ε ναι στον χορό, άλλο;

Φοίβος: Στην πίτσα.

Μάνος: Στις σουβλακιάρες.
Φοίβος: Στις βότκες.
Μάνος: Στα μπουρόνια.
Φοίβος: Στην βιολογία.
Μάνος: Στην γυμναστική.
Φοίβος: Στα διαλείμματα.
Μάνος: Στις κοπάνες.
Φοίβος: Στα ταξίδια.
Μάνος: Στην Ανάφη.
Φοίβος: Στην Φολέγανδρο.
Μάνος: Στα τρένα.
Φοίβος: Στα πλοία.
Μάνος: Στα γέλια.
Φοίβος: Στα δάκρυα από συγκίνηση.
Μάνος: Στις μουσικές.
Φοίβος: Στα λαιβ.
Μάνος: Στον θρύλο
Φοίβος: Στην Πανάθα
Μάνος: Στην Σκάρλετ Γιόχανσον.
Φοίβος: Στην Εμμα Στόουν.
Μάνος: Στις νύχτες.
Φοίβος: Στις μέρες.
Μάνος: Στις φάσεις.
Φοίβος: Στις, στις.....τάσεις.
Μάνος: Στην ταχύτητα.

Φοίβος: Στην βραδύτητα.

Μάνος: Στα ύψη.

Φοίβος: Στους ορίζοντες.

Μάνος: Στο κόκκινο.

Φοίβος: Στο μπλε.

Μάνος: Στα χρώματα.

Φοίβος: Στα αρώματα.

Μάνος: Στην Lana Diamond.

Φοίβος: Στην Lisa Moore.

Μάνος: Στο κρυφτό.

Φοίβος: Σε ό,τι φανερώνεται.

Μάνος: Στον τοίχο απέναντι.

Φοίβος: Στο ταβάνι.

Μάνος: Στον άλλο τοίχο.

Φοίβος: Στο πάτωμα.

Μάνος: Στον άλλο τοίχο.

Φοίβος: Στην κλειστή πόρτα.

Μάνος: Στο ανοιχτό παράθυρο.

Φοίβος: Στα ανοιχτά μυαλά.

Μάνος: Στην καρέκλα.

Φοίβος: Στο τρίτο συρτάρι.

Μάνος: Γιατί στο τρίτο;

Φοίβος: Γιατί σ'αυτό είχα την βότκα.

Μάνος: Σε σένα (*ξαπλώνει πίσω εξουθενωμένος*)

Φοίβος: Σε εμάς (*ξαπλώνει και αυτός πίσω εξουθενωμένος*)

Η μουσική συνεχίζει να παίζει δυνατά

Τέλος